

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8294

Miercuri 31 decembrie 1969

8 PAGINI — 40 BANI

Cu fruntea sus

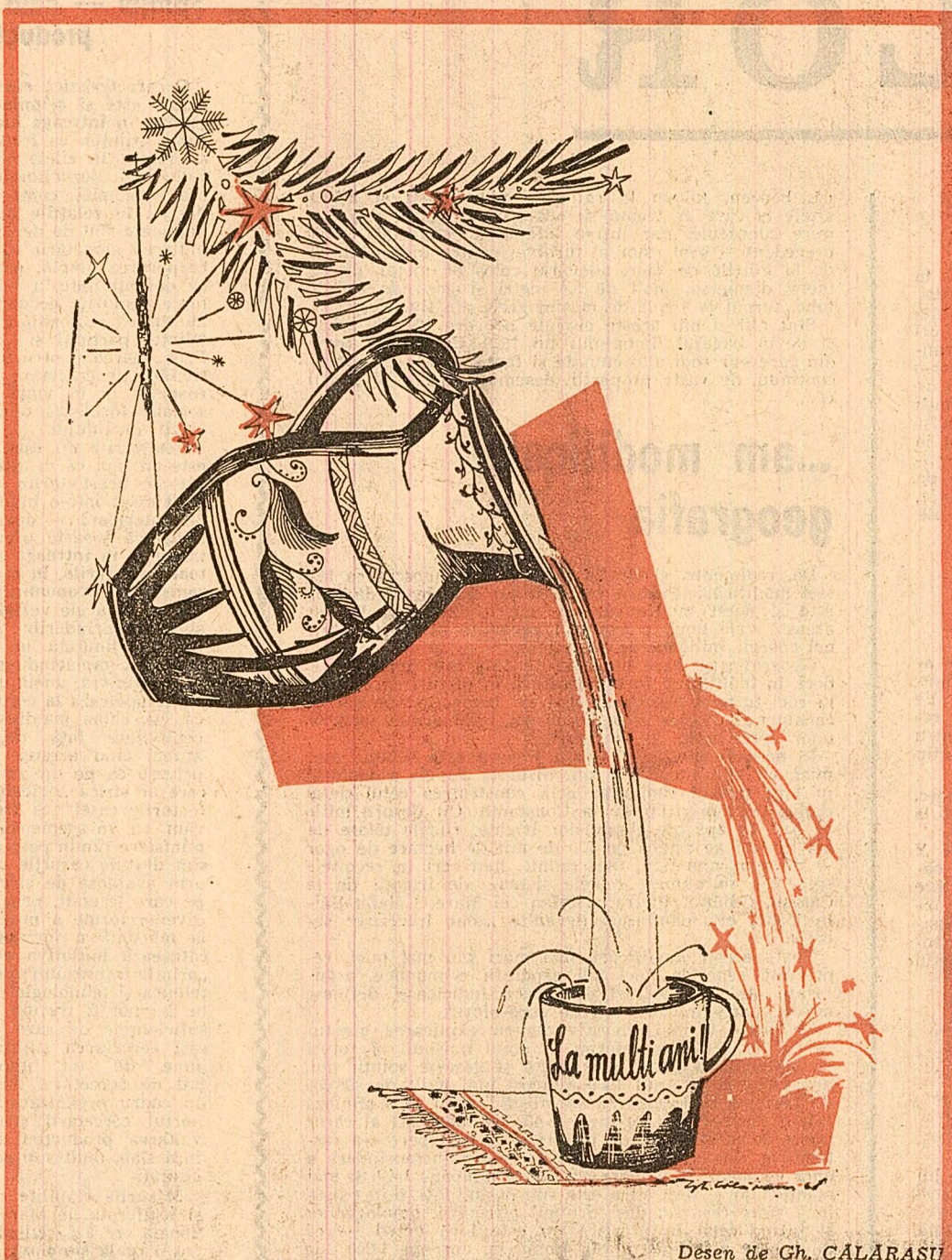
Ne despărțim de anul 1969, an bogat în evenimente, încreștându-l istoriei, cu tot ce-a însemnat și pentru noi, cu efortul uriaș spre mai bine, în care ne-am deosebit angajați din prima plină-ultima zi. Ne despărțim să-l unim fel de a spune 1969 și păstrăm, să-l va păstra și altă imaginea de an excepțional de lucru în semnificații, decizii și înfăptuiri, cit și imaginea trecerii din noi, a celor ce i-am dat contur, însemnând o dată din viața noastră, i-am făcut locul în istoria în clipă solemnă a despărțirii, când emoția ne face mai puțin, mai înțelepți, mai încrezători, să vedem peșani pentru 1969, pentru anul făcut de noi pentru o satisfacție ne-a adus, pentru o speranță în viitor.

An aniversar, 1969 a marcat împlinirea a 25 de ani de la născerea patriei de sub jugul fascist, moment crucial în istoria noastră, care a deschis drumul spre socialism, spre toate înfăptuirile de azi. Adevărata putere în valoare a uriașei forte spirituale a poporului, deschiderea energiei lui creatoare, angajarea în bătălie pentru civilizație și progres au început larg pe 25 de ani de atunci când poporul, prin luptă, sub conducerea partidului comunist, și-a dobândit libertatea, dreptatea și demnitatea, când omul s-a simțit om. Viața de atunci a căpătat un sens. Milioane de oameni au devenit constructorii țării lor. Ar fi cu neputință de explicat schimbarea la față a locuitorilor, trecerea la viața a regiunilor cîndva uitate, înscoperirea în țară a numeroase obiective industriale, apariția orașelor noi fără a sublinia că toate acestea s-au realizat în voiața unui popor, prin participarea sa activă, prin hotărârea de a crea o Românie modernă, în care, numai ea, planurile, numai ele — cit de multe ar fi îndite — nu pot înrobia chipul unei țări, nici pot de întreaga strălucire; numai poporul poate să realizeze misiuni — și le-a săvîrșit, zi de zi, cu încredere, depășind nu puțin greutăți, păstrîndu-și credința în creșterea în viitor. Momentul aniversării în acest an, constructorii noștri — români, maghiari, germani și de alte naționalități — dăruindu-muncii lor de fierare și luptă în efortul de ridicare și întinerire a patriei.

Definim un moment istoric, nu de dragul vorbelor mari, ci datorită importanței dezbaterii privind prezentul și viitorul țării, datorită unor hotărâri îndrăznețe, realizatoare de orizonturi cuceritoare și însoțite în a căror împlinire ne simțim angajați, cel de-al X-lea Congres al P.C.R. a concentrat și absorbit atenția întregului popor, prilejuind o impresionantă manifestare de unitate în jurul partidului de încredere și credință, să marxist-leninistă. Documente elaborate

Nicolae TIC

(Continuare în pag. a VII-a)

Desen de Gh. CALARAȘU

„SCÎNTEIA” urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi LA MULȚI ANI!

PE PLATFORMA SUPERIOARĂ A CINCINALULUI

Iată-ne, iarăși, în pragul momentului solemn, cînd, în mijlocul familiilor, al prietenilor, al tuturor celor dragi, vom sărbători sosirea Anului Nou 1970. Acele ocazii ne aducă grăbit în întîmpinarea orei o însoțite de întrebară pe care orice om și-o pune în asemenea momente: ce fel de an va fi 1970? Ce va aduce el țării și fiecăruia în parte?

Auspiciile sub care se naște ne permit să întrevădem de pe acum câteva din noile care-l vor defini, conferindu-i un profil propriu. Este vorba în primul rînd de faptul că, fiind ultimul din șiragul cincinalului, 1970 va fi anul în care își vor găsi finalizarea strădaniile depuse în întreg rîstimpul acestei perioade. Și există premise certe, trainice pentru a aprecia că la capătul lui 1970, ceea ce la Congresul al IX-lea apărea doar ca obiective insuficiente vor deveni realitate vie, materializată într-un potențial considerabil sporit al economiei naționale, într-o organizare superioară a vieții sociale, într-un nivel de trai mai înalt al celor ce muncesc.

La realizarea acestor obiective, anul an care începe acum va trebui să aducă o substanțială contribuție. Dacă ne-am referi la numai câteva din elementele fundamentale ale planului — cum sînt ritmul înalt de creștere a producției și al productivității muncii, volumul considerabil al investițiilor, darea în exploatare a circa 740 de obiective și capacități noi și deschiderea lucrărilor pentru alte 250 — și încă putem avea o imagine a ceea ce va însemna 1970 ca pondere sporită în întreg ansamblul cincinalului.

Dar nu asupra indicatorilor cantitativi ne propunem să ne oprim în aceste rînduri — ci asupra unor alte aspecte, de alt ordin. Respectiv, faptul că ne aflăm după un număr de ani în care activitatea în sfera producției materiale s-a amplificat mereu, în care măsurile de perfecționare a organizării și conducerii au determinat procese pozitive în economic, ca și în întreaga viață socială, face posibil

producția ca un scop în sine făcînd abstracție de utilitatea și rentabilitatea ei, de a „lețitima” pierderile planificate au dat rezultate. Astăzi, cel puțin în principiu, este unanim împărtășită ideea că nu este de conceput o activitate productivă care să se soldeze cu pierderi pentru societate, care să nu contribuie la satisfacerea nevoilor sociale, la creșterea avuției naționale, la venitul național.

Dar chiar dacă ambiția sărbătorii este proprie sfîrșitului de an prezente în special la evocarea succeselor, nu putem totuși să nu amintim de neajunsurile serioase care mai există în acest domeniu. Compararea rezultatelor noastre cu rezultatele cele mai bune pe plan mondial arată că avem încă importante rămăneri în urmă tocmai la unii indicatori esențiali pentru asigurarea eficienței, cum sînt productivitatea consumurilor de materiale, prețul de cost, rentabilitatea.

Hotărît 1970 va trebui să cunoască lichidarea unor asemenea anomalii. Nici o economie nu și le poate permite — cu atât mai puțin o economie socialistă, în care eficiența nu mai este o chestiune privată particulară, ci o problemă fundamentală a întregii societăți, de care depind sporirea acumulărilor, ritmul creșterii producției materiale, ridicarea bunăstării poporului, progresul construcției noi orînduri. Cadrelor din ministere, centrale, întreprinderi, tuturor celor ce lucrează în economie trebuie să le fie cu desăvîrșire clar că numai prin folosirea la maximum a capacităților și a spațiilor de producție, sporirea randamentului mașinilor, micșorarea consumurilor de materii prime și combustibil, ridicarea într-un ritm mai intens a productivității, reducerea costurilor de producție se poate rea-

(Continuare în pag. a II-a)

Tradiționalele urări de Anul Nou adresate de pionieri și școlari conducătorilor de partid și de stat

Ieri dimineața, în fața sediului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, un mare grup de pionieri și școlari bucureșteni a venit cu tradiționalul „Plușug” pentru a ura conducătorilor partidului și statului sănătate și fericire cu prilejul Noului An.

Înșind în întîmpinarea urătorilor, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion

Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc,

Petre Blajovici, Mihai Gere, Ion Iliescu, Vasile Patilîneț, Ion Stănescu au primit cu multă căldură și dragoste pe reprezentanții pionierilor și școlarii patriei.

În decur al al lernii au răsunat versuri din glas simțămîntelor de dragoste ale celor mai tinere

(Continuare în pag. a VII-a)

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a șefilor misiunilor diplomatice

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu și Vasile Vilcu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a primit, marți, la amiază, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditate în România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou.

Au luat parte Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, precum și adjuncții ai ministrului afacerilor externe.

Au prezentat felicitări ambasadorei: R. D. Germane — Ewald Moldt, R. P. Albania — Iosif Pogace, Iranului — Soltan H. V. Sandandaji, Greciei — Jean Ch. Cambiotis, Turciei — Kâmuran Gürin, Argentinei — Rogelio R. Tristany, R. F. a Germaniei — Erich Strätling, Belgiei — Jan Adriaenssen, R. P. Polone — Jaromir Ochęduszko, Japoniei — Toshio Mitsuhandzo, Indoneziei — Hamzah Atmodandono, R. P. Mongole — Damdimerghiin Bataa, Republicii Cuba — Jesus Barreiro Gonzalez, Marii Britanii — Denis Seward Laskey, Franței — Pierre Pelen, Indiei — Thiruvengada Than, R. P. Chineze — Cian Hai-fun, Israelului — Rafael Benshalom, R.S.F. Iugoslavia — Iso Njegovan-Danemarcei — Torben Busk-Nielsen, S.U.A. — Leonard Carpenter Meeker, R. P. Bulgaria — Spas Nicolov Gospodov, R. P. Ungare — Ferenc Martin, R.P.D. Co-

reene — Kank Iâng Sâp, R. D. Vietnam — Nguyen Dang Hanh; însărcinații cu afaceri ad-interim ai Republicii Chile — Fernando Contreras, Republicii Irak — Jamil Al Windawi, Republicii Arabe Unite — Mahanny Nakhia Fikry, U.R.S.S. — Vadim Stepanovici Tikunov, Braziliei — Jadel Ferreira de Oliveira, Finlandei — Erkki Juhani Tiilikainen, Olandei — Arnold Peter van Walsum, Austriei — Rudolf Bogner, Republicii Islamice Pakistan — Amin Jan Naim, Suediei — G. E. Lönmar, Venezuelei — Edgar Conde Barrios, Elveției — Guy Ducrey, Italiei — Pasquale Antonio-Baldocci, R. S. Cehoslovace — Jaroslav Hana, Republicii Vietnamului de Sud — Tran-Kien, precum și șeful Reprezentanței consulare și comerciale a Spaniei — Ricardo Gimenez-Arnanau.

În numele corpului diplomatic și al său personal, ambasadorul R. D. Germane, Ewald Moldt, decanul corpului diplomatic, a adresat președintelui Consiliului de Stat cordiale felicitări cu ocazia Noului An.

Mă folosesc cu bucurie de prilejul oferit, a spus ambasadorul Ewald Moldt, pentru a vă ura, în numele ambasadorilor, al ministrilor plenipotențiarilor și însărcinaților cu afaceri, dumneavoastră, stimate domnule președinte al Consiliului de Stat, și guvernului Republicii Socialiste România noi succese în marea operă de construcție a căreia vă consacrați cu devotament și putere de muncă în interesul progresului, pentru prosperitatea poporului român și pentru un viitor pașnic.

În anul 1969 au avut loc nu-

meroase inițiative pentru a dezvolta în continuare cooperarea multilaterală dintre Republica Socialistă România și țările pe care le reprezentăm. În ajutorul anului 1970 îmi exprim convingerea că noi, reprezentanții statelor care întrețin relații diplomatice și consulare cu Republica Socialistă România, vom întreprinde totul în vederea dezvoltării și creșterii în continuare a contactelor dintre popoarele noastre și poporul român, în interesul înțelegerii, în spiritul umanismului și al păcii în lumea întreagă.

Permiteți-mi, stimate domnule președinte, a spus în încheiere ambasadorul, să vă transmit urările noastre sincere de sănătate și fericire pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră.

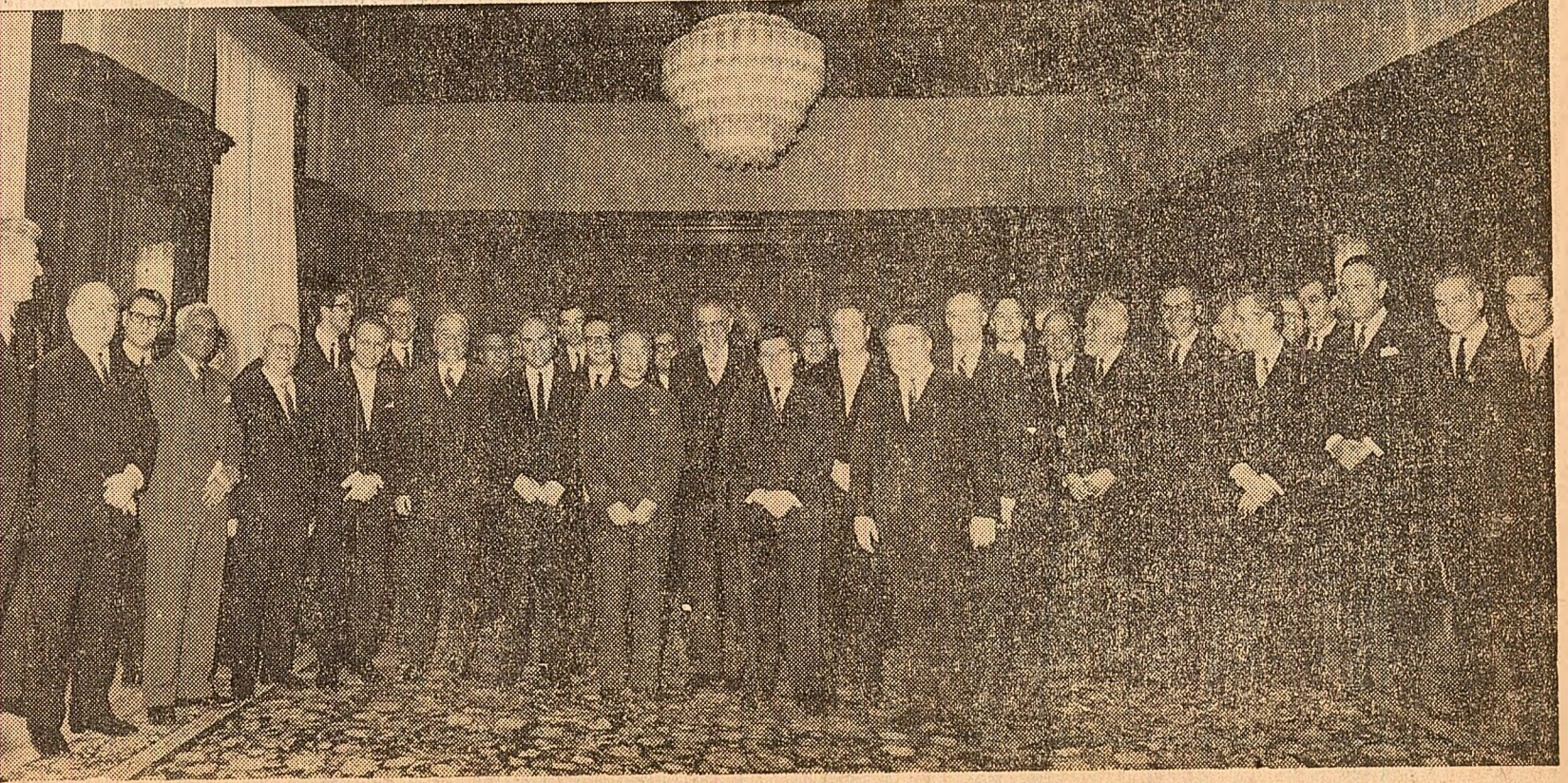
Tovarășul Nicolae Ceaușescu, mulțumind în numele Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri și al său personal, membrilor corpului diplomatic pentru felicitările adresate cu prilejul Anului Nou, a spus:

Împărtășesc întru totul aprecierea decanului corpului diplomatic cu privire la faptul că în cursul anului 1969 relațiile dintre România și țările pe care dumeavoastră le reprezentați aici au cunoscut o dezvoltare continuă.

După cum știți, guvernul român acordă o atenție deosebită dezvoltării relațiilor de colaborare cu toate statele lumii — atât cu țările socialiste, cit și cu celelalte țări — pornind de la faptul că cu cit vor fi mai bune relațiile de colaborare și cooperare în toate domeniile de activitate între țările lumii, cu

(Continuare în pag. a VII-a)

PAGINA A V-A
1969 — un viu și
necontenit dialog
DE LA PARTID —
LA POPOR —
DE LA POPOR —
LA PARTID

LA SCHIMBUL DE ȘTAFETĂ AL ANILOR

Anul predă ștafeta Anului. Anul cu majusculă predă ștafeta unui An cu majusculă.

Findecă 1969 au fost aceste 365 de zile care vor rămâne adică și fierbinte în marele timp al țării, în conștiința noastră a tuturor. A fost anul când am bătut mai adânc, rezonant, la porțile timpului țării și porțile s-au deschis până departe în viitor. Acum, încheindu-se 1969, intrăm în acest viitor. Anul Nou pătrunde prin aceste porți larg deschise până departe și devine istorie vie, tezură activă al gândirii, al înfăptuirii, al năzuinței spre mai bine a unui popor liber, condus de cel mai încercat comandant al tuturor timpurilor sale — Partidul Comunist Român.

Findecă 1970 este anul unor și mai îndrăznețe planuri, al unor și mai cuceritoare ascensiuni pe drumul unic al istoriei zilelor noastre; făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

De aceea, la aceste sfârșit care însemnă început, urare, tradițională urare, este o punte dreaptă și limpede. Anul precă și Anul preia ștafeta muncii spre a o duce mai departe. Miine este sâmbăta pînă în miezul lui Azi. Prefața bilanțului din 1970 începe în aceste clipe.

Prefața celei de-al cincilea an al cincinalului începe în orașele și satele țării.

Cite rigle de calcul există?

Glăduțile pe care le reproducem în însemnările de față le-am surprins, cum s-ar spune, „în exercițiul funcțional”, pe teritoriul concret al preocupărilor cotidiene. Iar aceste preocupări cotidiene se vor reperca asupra celor 365 de zile care vor fi anul 1970. În ritmul lor pulsează metalul în cutoriile, în ritmul lor se înalță noile edificii, în ritmul lor se zămisesc recoltele. Ritmul — iată, deci, prima trăsătură definitorie care se pregătește chipului viitorului an. O investigăm, din milele ei de expresii, prietun un succint interviu colectiv. Ne vorbesc:

Ing. Constantin Moraru, tehnologul secției I țevi sudate din moderna uzină metalurgică din Iași
— Cum vedem noi, metalurgistii ieșeni, 1970? În primul rând, o activitate economică mai eficientă. Astăzi — adică la sfârșitul lui 1969 — producem la întreaga capacitate. Miine, în 1970, va trebui să depășim sarcina proiectată, să fructificăm la întreaga lor valoare marile investiții consacrate construcției și dezvoltării acestor uzine. Așa cum se arată în cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, la recenta plenară a C.C. al P.C.R., sistemul datori să acorde deosebită atenție economisirii metalului. Avem mari posibilități în acest domeniu și, dat fiind că în 1970 vom realiza un spor de producție de 12.000 de tone față de anul trecut, activitatea de auto-utilizare, de reducere, la rîndu-ne, consumul de metal...

...Răspuns scurt, precis, ingineresc. Ca de la un om de știință cu rigla de calcul.

Ing. Mircea Florescu, directorul tehnic al Uzinei de autocoloane Brașov

— În anul acesta vom produce cu 5.500 de camioane și tractoare mai mult decât în 1969. Pentru noi, primul îndemn desprins din lucrările plenarei este să sporim mai ales productivitatea muncii, care va trebui să crească cu peste 14 la sută față de 1969, să asimilăm pentru fabricație noile familii de autocoloane de 8 și 10 tone, să dezvoltăm în continuare activitatea de auto-utilizare, să reducem, la rîndu-ne, consumul de metal...

...Răspuns ingineresc, normal, cu rigla de calcul...
Peste cîteva sute de kilometri la Satu Mare, discutăm cu muncitorul constructor Iosif Luczki, deținător, împreună cu întreaga echipă, a unui laudabil record pe Traseul de construcții local — cele mai multe ore productive și apartamente construite!

— 1970? Da, alte apartamente. Recordul despre care vorbim nu-l vedem ca absolut. Cituși de puțin. Se poate munci mai bine și mai mult, grabind realizarea fondului de construcții. Avem datoria să o facem. Plenară C.C. al P.C.R., în mod cu totul justificat, ne-a atras atenția asupra multor neajunsuri care mai există pe șantier. Angajamentul meu și al echipei cu care lucrez? Să muncim mai bine, să raportăm, la sfârșitul lui 1970, rezultate superioare anului pe care-l încheiem. Cifre exacte? Nu pot să vă spun acum, mi-ar trebui să calculez precis.

...Încă unul tot cu rigla de calcul...

Interviu cu Maria Zidaru, Eroiu al muncii socialiste, președinta C.A.P. Păulești

— Cum întîmpinăm anul 1970?

— În primul rînd ne gîndim să cerem pămîntului mult mai mult. Dar ca să-l cerem, trebuie să-i și dăm mai mult... Nu numai mai multe mașini sau îngrășăminte, ci și mai multă muncă, mai multă atenție, mai multă înțelegere. Sînt încă bogate rezerve de folosim mai bine sînt aceste surse pe care trebuie să o folosim mai bine sînt înțelegem. Pînă în 1970, C.A.P. Păulești va lucra încă 1.000 de hectare, dar primele sute ale acestor mii vor da producție sporită în 1970.

...Încă un răspuns de același tip — precis, ingineresc. În definitiv, clii s-au deprins să judece totul ingineresc, parcă cu rigla de calcul? O milion? O ori... douăzeci de milioane?

Recorduri și „secrete”

Și la C.A.P. Comana, județul Constanța, ni se vorbește despre un record. Este ceva medie de 700 kg porumb la hectar recoltat aici O medie fără precedent în istoria acestei cooperative agricole. Este vorba de un secret? Prilei, deci, de-a-l întreba pe Nicolae Huditeanu, Eroiu al muncii socialiste, președintele acestei unități agricole?

— Ce „secrete” transmiteți lui 1970?

— „Secretul” bunel organizării la muncii. Îndosebi, folosirea judicioasă a forței de muncă, problema cu acuitate subliniată la ultima plenară a C.C. al P.C.R. Am pornit, în consecință, de la o bună organizare a locului de muncă, a fiecărui sector, ca fiecare să știe precis ce are de făcut și să poarte răspunderea pentru activitatea sa. De aici a decurs și corespunzătoare materială, creșterea valorii zilei-muncă, atîngind în 1969 suma de 40 de lei. Am trecut acum la o nouă formă de retribuție, înlocuind ziua-muncă prin norma de muncă. În acest fel și avansurile bănești ce se vor acorda cooperativilor vor crește, în 1970, cu 80 la sută, lucru ce va oglindi o activitate mai rodnică, producții agricole abundente.

...Gînduri de viitor. Ale unui viitor care crește din prezent. Am selectat doar cîteva, dar ele polarizează. În aceste zile, preocupările întregii țări, spre sensul major al mersului înainte. Așa că următoarea rubrică a însemnărilor noastre va va face aluzie decît să le înțelegem, în dimensiunea lor concretă. Începem, în consecință, de la

2070 metri altitudine

Iarnă la Toplița. Ultimele zile ale lui decembrie în preajma Călimanului, la 2070 metri altitudine, printre brazi și molizi. Pe drumul forestier camioanele frământă zăpada dinspre undeva spre altundeva. La capătul cel mai de sus al acestuia undeva se află brigada lui Francisc Korpos — 30 de oameni — un fel de avangost într-o bălău, nu de puțin ori dificilă, cu natura. Sînt 30 de oameni care de aici, din cumpăna munților, s-au simțit dator să trimită un răspuns la compăna celor doi ani: în 1970 vor spori cu 9 la sută valoarea lemnului dat în exploatare în parchetul lor. Un răspuns pentru adevărul căruia sînt marior 1969, sînt martore convoiate de bușteni care au pornit zilnic, peste plan, de aici spre vîi, iar autotrenurile cu roți late, ori sus, pe căile aeriene ale funicularelor. Drum bun!

De peste mări

— Transmite echipajul minieral „Dunărea” 1, „Ne aflăm în insula Sumatra, exact pe Ecuator, latitudine zero, longitudine 90 de grade est. Stop. Toți cei 43 de membri ai echipajului sînt bine. Stop. Petrecem re-velionul în larg, închinînd o cupă de șampanie pentru țară, pentru cei dragi. Stop. Comandantul Constantin Vîlăcuț”.

— Recepționăm „Dobrogea”, alt cargou românesc, comandat de Constantin Cotei, serbează revelionul la Bombay, unde descarcă 500 de tractoare românești. — Recepționăm „De la bordul aeronavei IL-18 Y R-I M K primim salutul temerarului echipaj de 14 oameni, care, sub comanda pilotului Ion Alexandru, face înconjurul pămîntului. Paharul de șampanie va fi închinat la Acapulco Apol, mai departe New York, Santa Maria, Las Palmas, Teate, Istanbul, București. În total 47.000 de kilometri în care oamenii sînt cu sufletul alături de sufletul țării.

Dacă ar fi să rememorăm...

...cele mai semnificative momente de muncă ale lui 1969, cu ce am începe? Poate cu Galații. Poate cu același Galați care la sfârșitul lui 1968 anunțau printr-un evenimentul primului și splendidă premieră industrială. Așa că rememorarea de la sfârșitul lui 1969 nu face altceva decît să denumească această premieră — la Galați, cu 46 de zile înainte de termen, s-a dat în funcțiune furnalul nr. 2 de 1.700 mc și convertizorul nr. 3 de la oțelărie, ultimul cu un debit grăbit cu 68 de zile, față de data stabilită, ceea ce a tras greu în balanța siderurgicilor de aici. O balanță care a cîntărit mari depășiri la producția de fontă, sileburi și tablă laminată, înregistrînd o creștere a producției muncii în proporție de 125 la sută față de proiect.

...Să pauze am începe cu un eveniment eplacat: oprirea Dunării. Clipa în care străvechea albă a Danubului a rămas fată în față cu cerul, în acel memorabil 12 august 1969, cînd, unind cele două maluri ale fluviului, constructorii l-au dirijat spre albia cea nouă. Emoțional, unul dintre participanți a exclamat: „Am reușit să învingem Dunărea”.

Asadar, Dunărea s-a oprit, pentru o clipă înainte de a pasi în albia cea nouă, în anul de grație 1969. Tot în același an s-a oprit o clipă înainte de a „pasi” de pe banda de montaj primul autoturism românesc „Dacia 1300”, frate mai mare al celui al „Dacia”, care acum sînt crîngat cu brio permisul de liberă trecere pe toate drumurile țării. Și nu numai ale țării.

Previțiuni care au devenit certitudini fiindcă au fost concepute ca certitudini. Ele se numesc secții noi, uzine noi, fabrici noi, capacități de producție care, efectiv, produc. Și în majoritatea cazurilor produc bine. Trănaveni produc într-o nouă uzină — Uzina de geamuri nr. 3 — mai mult de 5,3 milioane metri pătrați de geam transparent, adică tot atât cât realizează pînă atunci fabrica fabrică. Necunoscutul altădată, îndepărtatul Negrești-Ons s-a apropiat, în 1969, de industria țării, prin intrarea în funcțiune, la toată capacitatea, a unei țestoării de fibre groase din in și cîneapă, prima fabrică din țară cu războale de țesut fără suveră.

De această mare industrie în continuă amplificare, țesul s-a apropiat și el tot prin capitalul fibre. De astă dată fibre sintetice, fibre ale chimiei, recoltă a noii uzine inaugurată la 1 aprilie 1969 în ca dată suplimentară cu evenimentul și o producție suplimentară de 200 milioane lei, 100 milioane lei economii la prețul de cost, 200 milioane beneficii.

Pornind de la cîteva adjective

Dacă ar fi să rememorăm, desigur că ne-am afla în imposibilitate să cuprîndem totul. Pînă la 1 decembrie 1969 au fost ruse în funcțiune 335 capacități industriale și agricole. Fiecare din acestea are evenimentele ei, fiecare și-a imprimat, emoțional, debutul în conștiința colectivă și individuală: La Suceava din 1969 produce o fabrică de tricotate; la Combinatul siderurgic Hunedoara — o nouă oțelărie electrică; la Gălați — o uzină de piese de schimb și reparării utilaj chimic; la Pitești noua rafinărie și fabrica de stofe; la I.A.S. Insula Mare-Brăila se recoltează, de pe acest pămînt semea care permite să se livreze stăruie, peste sarcina planificată, 45.522 tone din aurul recoltă...

O listă incompletă

O listă, cu totul fără pretenții de a epuiza vocabularul înedit al lui 1969, transmite, mai întîi, cele... 100 de sticle de șampanie, cîte s-au spart pe santierul navei românești cu prilejul lansării la apă a noilor nave. Apoi: barbită micronizată la Suceava, trafa de 190 MVA-242/15, 75 kv pentru Porțile de Fier, la Craiova, petrol la Suplacul de Barcău, comună îndepărtată în nord-vestul țării, lapte praf la Luduș, rochii de catifea la Călărași, conservele de la Fetești, zahărul de la Oradea, cea mai lungă bandă transportatoare din țară la Satu Mare, războale automate la Tg. Mures, auto-încărcătoare cu greiere la Uzina de utilaj minier din orașul Dr. Petru Groza, „F 125”, instalație de foraj cu tură rabatabilă la Ploiești, „Terom” la Iași, polițite-

nă, benzen, toluen la rafinăria din Pitești și attea altele la care ar trebui să adăugăm neapărat o denumire cunoscută, dar într-o înfățișare materială fără precedent — acel rotor al turbinei pentru hidrocentrala de la Porțile de Fier, adevărat colos de metal, de 4,3 metri diametru, înălțime de 3,4 metri și greu de 140 de tone, turnat la Uzina de mașini grele din București. Sînt mii și mii aceste cuvinte pe care 1969 le predă și devin bagajul limbajului lui 1970 Cuvinte și fapte din care vor rodi alte cuvinte și fapte — într-un proces continuu, de vaste proporții, desemnînd poate și faptul că...

...am modificat geografia

Da, realmente, geografia României a cunoscut ea însăși modificări. Printre mesajele pe care le predă 1969 este și acest munte care se mișcă din locul lui, și această vale nouă a Lortului pregătită să dăruiască țării energii, milioane de cal-potențial.

Geografia pe care o transmite 1969 este mai bogată, deci, în înălțimi și în temperaturi. În piscuri de ciment, în roci turnate din sticlă, oțel și beton, în ape noi — canalele de irigație — în campul noi, roidtoare pe locurile unor foste bălți și sprevenitor de erupție.

În această geografie Marea Neagră este acum... mai mică cu aproximativ 5 km, distanță cu cît a înaintat în larg tărml românesc prin construirea celui de-al doilea port maritim de la Constanța. Cît despre mîile de fire de apă ale cimpuilor irigație, rîurile tăiate de om în 1969 se astern pe 170 de mii de hectare de ogor — de ogor mai bun, mai rodnic, mai cert în recoltele sale. Ele se numesc marile sisteme de irigație de la Carasu, Galați, Pietroși-Stefan cel Mare, Calafat-Bălești etc, etc, pămînturi devenite „zone interzise” secrete.

Toate aceste modificări, mai mari sau mai mici, prezintă reperele unei noi geografii economice, argumente ale unei politici economice judicioase, definesc mii de „ore-gîndire”, mii de „ore-efort”.

Ce poate fi mai sugestiv pentru explicarea acestui peisaj decît să ne referim la omul obișnuit și totuși excepțional, la omul care caută și găsește soluții noi, drumuri noi? Anul 1969 numără mai mult de 400.000 de frunși în întrecerea socialistă! Anul 1969 alinază într-o efervescentă colonadă 45.000 de inovatori al căror aport de inteligență, de inspirație și înțelegere s-a răstrînt în dobîndirea de către sute de întreprinderi a unor economii în valoare de 800 de milioane lei! Și mai menționăm — desigur — că există, deși există încă, unele probleme în practică nu este încă neted — că anul 1969 a înregistrat, în România, aproape 1.300 de invenții. Cea mai tîrziu dintre aceste invenții aparține inginerului Teodor Tolvi, de la Uzina „Măi” din Ploiești, și se numește „prevenitor de erupție”.

Dar atenție! 1970 drumul invențiilor românești trebuie curățat de piedici și obstacole, netezit, întreținut, fertilizat. Este aici o mare comoră ce-și așteaptă valorificarea — comoră inteligenței unui popor inteligent și tot mai instruit.

„Zona nimănu”?

Ați auzit, desigur, vorbindu-se despre „zona nimănu”, acea porțiune cuprîntă între granițele dintre state. E bine, există și între ani o zonă intermediară, o zonă cînd planul unui an s-a încheiat înăuntru înainte ca orologiile să-l fi vestit pe următorul. O zonă intermediară, însă deloc a nimănu, căci aparține cuiva foarte precis — poporului; este o zonă „surplusului”, o zonă care se revărsa, la rîndu-i, în beneficiul avuții naționale... Cea mai mare întîndere a acestei „zone” o are la Complexul hidro-tehnic Valea Uzului, măsurînd respectabilă suprafață de 42 de zile. În fapt, asta reprezintă 17.000 mc de beton turnat în corpul vitriului baraj, peste planul anual, însemnă o luptă dîră cu minutul, cu iarna, cu distanțele și, mai ales, o luptă a constructorilor cu ei înșiși.

În ordinea suprafeței în timp urmează „zona” de la „Tricotex” Satu Mare, însemnînd, în expresie numerică, 6.000 de tricotate zilnic. Asta înmulțit cu o lună de cînd s-a încheiat planul pe 1969, vorbește de sine despre ritmul cu care textileștii se pregătesc să întîmpine cel de-al cincilea an al cincinalului.

De aici încolo, e greu de stabilit o ierarhie. La 10 decembrie, uzina „Victoria-Florești” produce primele envelope peste planul anual. În 20 de zile — o producție suplimentară de peste 40 milioane lei. Acum, cînd noi toaștam, pe drumurile de fier umbli 70 vagoane produse la Tr. Severin peste prevederile lui 1969. Și nu e deloc exclus ca aceste 70 de vagoane să fie încărcate cu fier, cu produse lemnoase, printr-o care și mobilă, ale Combinatului de industrializare a lemnului din Pitești, „născute” exact în aceeași perioadă sau, cine știe, cherețeaua și mobilă aceasta vor fi transportate în cele 50 de autocoloane de o vîrstă cu „lanțate” la drum de către Uzina de autocoloane Brașov, de asemenea între 20-30 decembrie...

Da, în foarte multe locuri, această zonă pe care, pe drept, trebuie să o numim a surplusului, are o suprafață considerabilă. Fabrici, uzine, județe întregi și-au realizat planul anual înainte de termen. Nu putem decît să le dorim un an viitor cu cît mai întinse asemenea zone!

Telex, Telex, Telex, Telex,

Știri, informații, vești din întreg cuprînsul țării. Telexul tăcine fără întrerupere. O selecție e anevoasă și, poate, nici atât de utilă. Păgănată se desprinde imaginea țării care muncete, care crează, care se crează necontenit pe ea însăși.

● Astăzi au urcat pe banda de montaj a uzinelor de la Brașov alte trei tipuri de tractoare din familia tractoarelor de 45 CP. Astăzi, la aceeași uzină a fost exportat al 60.000-lea tractor.

● Astăzi au început, la U.P.R.U.C. Făgăraș, probe tehnologice la noua secție de emalare. Aceasta va permite dublarea volumului de utilaje emalate aici și executarea unor vase de pînă la 6.000 de litri destinate petrochimiei.

● Astăzi, la Combinatul poligrafic „Casa Școltei” are loc evenimentul plecării seriei librării a ultimii cărți a anului tipărită aici: „Cartea nunții” de George Călinescu.

● Astăzi, de la vestitele sere Codlea pomesc, spre București, Brașov, Ploiești, Constanța, Sinaia, Sibiu — și spre Helsinki, Viena, Oslo, Beirut, 41.000 de mii de garoafe, altele mii și mii de flori în gîntare, care în seara de 31 decembrie vor străluci pe mesele sărbătorii.

Sfîrșit și început de un schimb de ștafetă Schimb de ștafetă a muncii țării, a muncii întregului popor care astfel, cu toate eforturile sale, pășește în cel de-al cincilea an al cincinalului. Asadar, la mulți ani, la mulți ani bunii, tot mai fericiți!

E o urare precisă, căci ne-o realizăm noi înșine.

Platon PARDAU cu colaborarea corespondenților „Școltei”

Pe platforma superioară a cincinalului

(Urmare din pag. 1)

liza acea creștere intensivă a forțelor de producție, se poate clădi acea economie avansată proprie stadiului superior spre care Congresul al X-lea al P.C.R. ne-a deschis largi orizonturi — societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Științei — cale largă spre producție

O caracteristică esențială a acestui stadiu este și asimilarea organică a științei în întreaga viață a societății. Rolul științei, ca forță de producție, a crescut în zilele noastre alt de mult, înțelegerea și modernizarea economiei, competitivitatea producției în relațiile economice internaționale sînt de neconceput fără stimularea cercetărilor științifice și încorporarea amplă, pe scară largă și cu operativitate a rezultatelor ei în toate ramurile economice. De aici și atenția excepțională pe care o acordă științei partidul și statul nostru. Progresele de cercetare și introducerea rezultatelor ei în viața economică și socială furnizează o constantă a poliției partidului.

Realizările lipsesc nici aici — este un fapt că în ultimii ani s-a făcut pe acest tărîm cu mult mai mult decît într-o îndelungată perioadă anterioară — dar faptele arată totuși că acest tărîm este încă în urmă. Într-o măsură însemnată la toate nivelurile, în toate verigile organizării economice și sociale și în special în acele verigi de bază care sînt întreprinderile. Avînd o politică îngrădită, limitată la prezentul imediat, și complicîndu-se într-o activitate rutinieră, unele unități economice nu apelează la cercetarea științifică, ba chiar manifestă o slabă receptivitate față de rezultatele ei atunci cînd acestea li se oferă, le privește ca pe un „musatir nepotit” care ar strica „obiceiurile familiei și rosturile casei”. Și trebuie să observăm că, în asemenea situații, multe ministere rămîn pasive, ba, mai mult, sînt destule cazurile cînd tocmai ele, prin avalanșa de circulare și adrese pe care le emit, prin perpetuarea în diverse forme a practicilor de tuteală maruntă a întreprinderilor, încalcă această inițiativă acestora, le taie „aripiile interesului” pentru înnoiri în tehnică și tehnologie. Pe de altă parte, nu pot fi reușite cu vîdugă și suficiente de care mai suferă însăși cercetarea științifică. Deși dispune de un important potențial de cercetare, deși a fost creat un cadru organizatoric adecvat, a portului cercetărilor științifice și dezvoltarea producției materiale este încă slab, mult sub posibilități și necesități.

Măsurile stabilite de plenara C.C. și legiferate de Marea Adunare Națională crează cadrul favorabil pentru o reală simbioză a celor doi factori — cercetarea și producția. Organizarea institutelor de cercetare pe bază de funcții este o necesitate proprie științei înțelesă în termenii științei, în sensul limitat al importanței laturii financiare a problemei, deși nici acest aspect nu poate fi subapreciat; dar, nu mai puțin important este faptul că o asemenea organizare va determina în mod forțat și dezvoltarea cercetării cu aplicabilitate practică, în măsură să ducă la sporuri cantitative și calitative de producție, va acționa efectiv ca un puternic stimul în creșterea de „inteligență materializată”, efectiv, imediat și direct utilă societății. Important este ca acest cadru să fie din plin folosit atât de către instituțiile și centrele de cercetare, și de către beneficiarii activităților lor, în scopul accelerării progresului general economic și social.

Perfecționarea organizării — un concept dinamic

Perfecționarea activității economice solicită aplicarea cercetării științifice în însăși dirijarea proceselor economice, în organizarea producției și a muncii. Acțiunea în cadrul partidului în anii din urmă pentru organizarea științifică a producției și a muncii a arătat chiar de la început ce imense rezerve de creștere a producției și productivității pot fi puse astfel în valoare — de cît este important să se persevereze pe acest drum. Să facem ca 1970 să fie anul unei generalizări hotărâte a acestor acțiuni în industrie, și în în construirea și dezvoltarea comerțului, în activitatea economiei naționale, astfel încît să nu existe întreprinderi, secții, atelieri în care să nu se fi studiat și valorificat toate posibilitățile de folosire rațională și eficientă a potențialului de randament, a întregului potențial material și uman. Organizarea științifică a producției este un concept dinamic — întrucît știința și producția se află în continuă schimbare și dezvoltare. O anumită raționalizare, un utilaj nou introdus în procesul de producție nu numai că duc la o ameliorare a condițiilor existente de producție, dar atrag după sine și alte perfecționări, ca o adevărată reacție în lanț — tocmai astfel asigurîndu-se progresul. Aceasta înseamnă că întreaga acțiune de organizare științifică a producției nu poate fi concepută ca o chestiune de campanie, cum se întîmplă din păcate în multe întreprinderi, ci ca o acțiune cu caracter continuu, care să tindă pasul cu schimbările care au loc în structura și calitatea mijloacelor de producție, în calificarea forței de muncă, și să deschidă mereu poartele noilor posibilități de progres.

Una din cerințele fundamentale înscrise pe frontispiciul preocupărilor în anul ce vine este aceea de a se perfecționa înseși formele de organizare și conducere a economiei. Că rezultat al aplicării măsurilor stabilite de Conferința Națională a P.C.R. — măsuri întregite în ultimul timp prin constituirea centrelor, combinatele și grupurilor de întreprinderi — dispunem în prezent de un mecanism de conducere a economiei care, îmbinînd într-o indisolubilă unitate centralismul cu libertatea de acțiune a unităților de bază, este în măsură să imprimе producției mobilitatea impusă de ritmul și exigențele progresului tehnico-științific contemporan. Faptul că există un asemenea mecanism nu rezolvă însă de sine problemele. Totul este ca noile organisme economice pe care le reprezintă centralele să funcțio-

neze corespunzător concepției care a prezidat la organizarea lor, să nu se transforme în noi verigi intermediare între întreprinderi și ministere, de la care să emane torențe de birrit, ci să se comporte ca personalități economice bine profilate, asumîndu-și, pînă în îndeplinind răspunderii proprii, distincte. Nu este nici o exagerare în a afirma că rezultatele pe anul 1970 vor fi în ne-mijlocitate relație cu gradul în care în centrale, ca și în ministere se va înrădăcina un stil de muncă dinamic, bazat nu pe circulare și referate, ci pe contact și viză cu întreprinderile, pe sprijinul concret și competent pentru soluționarea operativă a problemelor ridicate de viață.

Prin optica responsabilității și inițiativei

Asa cum s-a arătat la plenara C.C. un imperativ major în noul an este ca de sus și pînă jos, la toate nivelurile, cadrele de conducere să-și însușească o optică nouă asupra răspunderii în muncă, să pună cu adevărat în discuție activitatea birocratică de țărăgîna la nesfîrșit rezolvarea unor probleme ce intră în competența lor, de „a se pune la adăpost” prin solicitarea de avize și aprobări din partea autorităților superioare. Nu este, desigur, un fapt întîmplător că unul din cîtele cel mai mult folosite din cuvîntarea rostită la recenta plenară a C.C. de Nicolae Ceaușescu este tocmai acela în care se arată că „nu de documente justificative și acoperiri administrative avem nevoie, ci de o muncă vie, creatoare, plină de răspundere, pentru înțelegerea și aplicarea în practică a politicilor economice și tehnice a problemelor. Problemele economice sînt de așa natură, încît nu permit amănare; tergiversarea soluțiilor lor poate avea implicații negative, serboase în activitatea noastră, poate costa mult societatea... Să introducem mai multă răspundere și inițiativă în muncă! Să dăm mai multă libertate de acțiune fiecărui tovarăș pus într-o muncă, dar să asigurăm și creșterea spiritului de răspundere al acestuia pentru activitatea pe care o desfășoară”.

Nivelul superior al realizărilor pe care sîntem îndreptățiți să-l așteptăm în 1970 nu poate să nu integreze și activitatea de comerț exterior. Este binecunoscut că plenara a formulat înalte exigențe față de această activitate, întrucît ea reprezintă un punct de contact și de schimburi cu lumea noastră exterior și îmbunătățirea lui radicală nu sînt o problemă de moment, de conjunctură, ci o necesitate decurgînd dintr-o activitate în întregul ei interdependentă din țară și poartore în zilele noastre, ca și din faptul că pe măsura progresului economic, a industrializării țării, a dezvoltării și diversificării ei, creșterea economiei naționale, putem și trebuie, în mod necesar, să participăm tot mai activ la diviziunea internațională a muncii.

Fiește că, pentru a putea cuprinde din albe țări, trebuie în același timp să vindem. Este un adevăr elementar, care se pare că nu este totuși înțeles de toată lumea, de vreme ce creșterea întinerii în întreprinderi stăruie mereu asupra necesităților lor de import, preocupîndu-se în schimb foarte puțin de ceea ce și de cum produc pentru export. Pentru a fi pe deplin corespunzătoare intereselor țării, schimburile externe trebuie să fie eficiente. Asa cum s-a arătat la plenară, nu se mai poate admite ca pe calea comerțului exterior, din cauza costurilor înalte ale importului de materiale noastre și a deficiențelor în modul de valorificare, să se înroșească o parte din plus-produșul poporului.

În același timp, nu trebuie uitat că o asemenea organizare va determina în mod forțat și dezvoltarea cercetării cu aplicabilitate practică, în măsură să ducă la sporuri cantitative și calitative de producție, va acționa efectiv ca un puternic stimul în creșterea de „inteligență materializată”, efectiv, imediat și direct utilă societății. Important este ca acest cadru să fie din plin folosit atât de către instituțiile și centrele de cercetare, și de către beneficiarii activităților lor, în scopul accelerării progresului general economic și social.

Din sfera „curiozităților” în cea a practicii cotidiene

N-am putea să nu dăm glas, între gîndurile legate de toată viața, și celor care se referă la competența și pregătirea de specialitate. În condițiile actuale, o asemenea pregătire devine cu adevărat vitală. Într-adevăr, absolut nimic, nici spiritul organizatoric, nici dezvoltarea științifică, nici obogațirea, oricîtă energie pot ele să genereze, nu ar fi în măsură să înlocuiască cunoștințele de specialitate pe care le solicită construirea și dezvoltarea unei economii socialiste moderne. Și, evident că, cu cît răspundere încredințate oamenilor sînt mai mari, cu atât se cer și cunoștințe mai bogate, mai profunde.

Iată de ce nici un efort nu va trebui considerat prea mare pentru a dobîndi o solidă pregătire, pentru împingerea continuă a cunoștințelor pentru a stăpîni tot ce e nou și important în domeniul respectiv; iar între aceste cunoștințe, pentru cadrele de conducere din economie se situează pe primul plan știința nouă a conducerii proceselor economice, cunoștințele de matematică, cibernetică și informatică economică, care din sfera unor „interesante cunoștințe intelectuale”, cu iz exotice — se cer cît mai grabnic transpuse în sfera activității practice cotidiene.

Iată numai cîteva din ideile pe care le inspiră o fugară încercare de a ne proiecta în activitatea intensă, bogată, complexă care se anunță pentru 1970. Depinde de noi toți, de fiecare în parte ca noul an să devină un an de importante succese pe toate planurile. Să ne aducă bucuria și satisfacția deplină în înfăptuirea programului țesut de Congresul al IX-lea și partidului. Aceasta va însemna implicii asigurarea condițiilor optime pentru a trece la realizarea hotărîrilor Congresului al X-lea, o nouă și importantă etapă în marea operă de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră.

Cea mai frumoasă

amintire...

Primum film poartă pe el lungile stripi care, din când în când, fac să joace imaginea, cam stearsă de trecerea anilor, adoma propriilor noastre fotogra...

participasem la un revelion de februarie. Era un moment deosebit, și asta nu atât din pricina decorului — azi abia înțeleg cit era...

podarilor, urându-le belșug și sănătate. Și trec plugiurile, mă-mă, cu pătrun hol, împodobit cu cordele și beteală. Și mai trece și „nunta țărănească” ce poposește la casele cu fete de măritat și flăcăi de însurat.

Vorbești de nopțile Anului Nou — dar în primul rând zilele, ele s-au schimbat cu totul și în satul asta în anii lumini... Anul acesta, în 1965, în viața mea au fost două evenimente însemnate: școala a împlinit o sută de ani, iar eu, care am slujit-o cu credință patru decenii, am ieșit la pensie.

eliberare totală. Deoarece simulan mai am de făcut câteva experiențe, care cer mai ales rutină. Sub această pălămie ușoară, subconștientul speculează mai departe, și când citește cele mai noi rezultate ale cercetărilor găsește cheia și vâd, de astă dată cu certitudine, drumul pe care îl am de urmat. În anul acesta am atins acest punct. Ca

de obicei, în ajutorul Aa-lui Nou, sper... Și speranța va fi o certitudine? fac parte dintr-un front vast de cercetări, de la cei care au terminat nu de mult facultatea până la savanții respectivi, cu o famia mondială. Sînt bucuroși că pot și eu să duc cu un pas mai departe știința românească.

tori în forțele noastre ca oricînd. Puternică impresie lăsată de lansarea primului tractor românesc, IAR-22, care avușese loc cu numai puțin timp în urmă, mai stăruia încă în inimile noastre. Am amintesc atmosfera entuziasmată, clocețul intrerupt al muncii care domnea în uzină, constiința că lucrăm pentru un țel legat strîns de însuși viitorul țării și care ne ajută și greutatea de tot felul prin care treceam atunci. Primul tractor — pe care eu am avut cîntărea să-l încerc personal — era adăpostit în hangarul 6 și păstrat ca o bijuterie de mare preț. În zilele acelea, din toată uzina muncitorii veneau ca la pelerinaj să-l privească, să-l pipăie, unii, cam nelcrezători, să-l admire. Deși în unele momente prezența lor ne incomoda, nu le puteam spune nimic deoarece era, în fond, rodul muncii lor.

Pe 31 decembrie 1946 trebuiau schimbate niște piese la motor. Cu o zi înainte se hotărîse să fie turnate din nou. Am trecut pe la turnătorie. Deși schimbul se sfîrșise, turnătorii, în frunte cu inimosul nesăluțat Tra-dafrescu, nici gînd nu aveau să plece acasă. Turnaseră pentru a nu știu cîte oară piesele respectivelor hotărîri să realizeze turnarea până vor ieși bune, chit că vor trebi să stea întreaga noaptea de revelion în turnătorie. „Ei, și, în loc să tur-năm în pahare, o să turnăm fonta! Numai tractorul să iasă bine”. Așa spunea oamenii.

Se lucra greu, hula respectivelor improvizată în turnătorie prin ai cărei pereți sufla vîntul tăios

Nu era lumină nicăieri; cui să-i ardă de petrecere?

Iată Stoicănăștii, una dintre cele mai vechi și în același timp cele mai puternice cooperative agricole de producție din țară. Ne vorbește Stan Ghinescu, secretar al Comitetului de partid.

noapte ca oricare alta... Apoi, Stoicănăștii, unde care aduc electricitatea ca antene de televiziune lîngă-ne ici-colo, an de an mai multe.

Noaptea nopților

Clipă suspendată între două vechituri, prag dinspre trecut spre viitor, secundă dilatată pînă la infundarea unei nopți, noaptea Anului Ce Vine, trece peste planeta împrăștiind pulbera de urări și speranțe, de visuri și doruri, de împliniri. Noaptea revelionului, „noaptea nopților”, ultima și prima, ne ia de mîna și ne poartă dintr-un an într-altul, logodîndu-ne cu noile speranțe, cu marile bucurii și certitudinile.

Desen de Mihai SANZIANU

Se sting acordurile anului ce pleacă dintre noi; se iasc, asemenea piraieiilor din munte, susurind, clipele celui în care intrăm. Și poate — adică, sigur — cîndva, de-a lungul acestei nopți a nopților, ceva ne stîrșește amintirea surorilor ei. Creanța aceasta de brad, de care ne-am apropiat obrazul, stîrșește memoria și ne reînvie revelionul de acum cincisprezece sau doisprezece ani... Sau iată această frumoasă, care ne spune zîmbind „La mulți ani!”, ce bine seamănă cu adolescenta aceea din o mie nouă sute patruzeci și... — și cit oare? — care atunci, în noaptea revelionului...

ne mîndri în cooperativa noastră. Pămîntul e bun, oamenii sînt harnici și isteți, gospodarii alieși de ei sînt chibzuiți. Ia uită-vă cum mai petrecem aici, cu toții laolaltă, așa cum și în timpul anului muncim cu toții laolaltă. Ne-am strîns în clădirea școlii, în cap cu președintele nostru de care cred c-ați auzit, Dumitru Tudose. Lăutarul ne cîntă; și cîntătece mai noi, și din cele de vremea cînd eram clăcași.

Cheia certitudinilor

Acțiunea acestui film se petrece în noaptea de 31 decembrie 1968 — spre 1 ianuarie 1969. Primul cadru: o încăpere liniștită, un birou, un bărbat care vorbește. Regizorul a așezat, simbolic, o ramură de brad și o cupă de șampanie. Cadrul se leagă de altul: un laborator în care același bărbat, în halat alb, este aplecat asupra unor rețete. Și din nou cadrul „festiv”. Apoi încă odată laboratorul. Și din nou...

Plugușor cu cai putere

Am uitat să „filmăm” la Stoicănăștii tractoarele. Poate pentru că ar fi fost o imagine cam banală? În orice caz, să reparăm greșeala. Iată uzinele „Tractorul” din Brașov, unitate de bază a industriei noastre. Iată hățele moderne, iată noile tipuri de tractoare, iată... Dar regizorul a-mintire vrea să ne proiecteze altceva: revelionul 1947. Comentator: Victor Oprea, șeful secției montaj general de la uzinele „Tractorul”.

La ora 0 și 15 minute

Acet film trebuie să vizeze în cea mai modernă sală de proiecție din țară. Ecranul trebuie să fie înalt, mic, să aibă o tratare de sunet stereofonic. Noaptea revelionului, trebuie să știm în tot felul de amănunțime, îmbrăcați în costume elegante și cu o dispozitie sufletescă „de zile mari”.

Toate acestea pentru ca imaginea filmului tehnico-să se acordeze pe deplin cu noi. Atenție, începe! Această sală, a ducînd cu biroul unei comandă a grupurilor 7 și 8 de la Centrala termică de Isalnița, cea mai mare și mai modernă centrală electrică în funcțiune a României.

Vocea de pe banda sonoră este a inginerului Mihai Popescu. Un amănunt despre sine: a absolvit facultatea de Electrotecnică în 1966; din august 1968 lucrează aici, la Isalnița.

Nu mai pot opri să nu compar amintirile inginerului Mihai Popescu cu amintirile celui care a fost în perioada construcției, șeful montajilor de aici, de la Isalnița. Inginerul Adrian Ștefănescu. A lucrat pe mai toate sanctiunile centralelor noastre electrice și își spune: „Am biruit greutăți mari: cea ce părea îndepărtată s-a realizat mult mai repede chiar decît ne închipuiau noi; unele lipsuri ce păreau coplesitoare au fost depășite și înădate mult în urmă. Fiecare an a fost trecut unei scări pe care urcăm mai sus, tot mai sus. E adevărat că dacă ne uităm înapoi vedem că mai avem mult de mers; dar cită încredere, cită forță căpătăm atunci cînd privim în jos, la capul scării, la urcusul străbătut pînă acum!”

După patruzeci de ani

Acet film, tot tehnico-lor, debutează cu o imagine peste dulci coline adincite în nea, peste case cu coșuri de omăt de sub care un fir subțirel de fum albastru se înalță spre cer. Se îndoaie crengele pomilor sub zăpadă. E o noapte, cum spune povestitorul, de început

de lume. Trec pe uliți, venind din depărtările mîlînelor și ducînd, peste timp, detini strămoșești simplă îmbrăcați în țărîși și în cămăși de in, cu cojoace și căciuli, închinși cu brîri mari, și ducînd în rochi albe, lungi de lene Cosînzene. Cîntă și dansează în ogrăzile gos-

„Trecură anii, ca norii lungi pe șesuri”

Pe Valea Troțușului, chimia românească își consolidează izbînzile și se pregătește pentru alte lene. În blocurile moderne, în curțile rășărite în anii noștri, trăiesc peste 40.000 de oameni. Mai mult de 11.000 muncesc în cadrul grupului industrial petrochimic Borzești.

există aievea! „Salonul” în care a avut loc petrecerea era o baracă prin care suiera vîntul. Me-niul nu era nici el prea arătos: în schimb, ce în afară erau trîmțite noastre... Știm că avem de făcut lucruri mari, să înălțăm obiective industriale de proporții care unora le păreau basme. Eram puțini, doar vreo cincizeci de chimiști. Restul erau constructori.

Pe 31 decembrie 1952. Poposim de curînd pe Valea Troțușului. Însotim pe atunci un grup de proiectanți care aveau sarcina să studieze posibilitatea amplasării în această zonă a unui mare combinat chimic. Singurul element al noului pe aceste meleaguri era șantierul pe care aveau să se înalțe, cîțiva ani mai tîrziu, rafinăria și termocentrala Borzești. Locul unde întreprindeam studiul era ocupat doar de trei case modeste și o stîna. Cit despre Onești, localitatea din apropiere, trebuia spus că nu se desprinsese încă din rîndul unor comune, poate ceva mai răsărită. Se profilau doar trei-patru blocuri la coș și alte două sau trei date deja în folosință.

Da, trec anii! Să închinăm în noaptea aceasta pentru toți constructorii, pentru cei ce și-au petrecut de-a lungul anilor noaptea nopților în barăci la Bicaz și la Firiza, la Turnu Măgurele și la Lotru, la Orașul Victoria, la Sadu, la Suceava, în noile cartiere ale Bucureștilor, în... în toată România! Să bem pentru constructorii!

Arhipelagul Japoniei. La București sînt primiele noastre amintiri: din 31 decembrie 1968, aici mai sînt cîteva minute pînă la ora zero a lui 1 ianuarie 1969. În rada portului Kobe, petrolierul „Olenia”. Il ascultăm pe comandantul vasului, căpitanul Adrian Serescu, acum, în prajma unui nou revelion.

— În cei peste douăzeci de ani de cînd fac parte din flota noastră maritimă comercială, am petrecut de multe ori revelionul departe de patrie, departe de cei dragi. Alun un an, petrolierul „Olenia”, pe care îl comand, descărcase întreaga tonaj, peste 30.000 tone, în acest port japonez. Vom face deci aici revelionul. Intregul echipaj s-a pregătit cum se cuvine.

Sincronizare peste meridiane

prezentanța noastră comercială, de echipajele petrolierului „Argez”, aflat pe atunci într-un port

Care a fost cea mai frumoasă? Au fost toate. În fiecare an am memorat victorii și ne-am pregătit pentru victorii. La fel va fi și mîine. Să ne reamintim zilele vieții noastre și să scoatem dintre nopțile toate pe cea mai frumoasă. Cufundați un minut în amintire, surzînd, poate, nostalgic, vom redescoperi o lărmă din sufletul nostru; cine știe, poate cea mai frumoasă.

Așa au trecut, așa trec Revelioanele țării, Revelioanele noastre — ca trepte ale unei scări ce duce mereu spre mai sus, spre înalțuri. Pentru împlinirile fecărui an, pentru ca urările din noaptea aceasta să se închege în fapte a vegheat, veghează și a veghea marelui constructor al României contemporane, Partidul ei comunist. Trecutul, prezentul și viitorul sînt sub flămuri lui.

— În cea de-a doua noaptea a acestui revelion, în seara de 30 decembrie, în depărtata Japonie, au puteam să ascultăm vocea patriei, radio București. Dar echipajul nostru a fost feliicitat de către re-

Sub cupola de foc

Petardele împodobite de sărbătorile perul țării în această solemnă noaptea. România contemporană, țară ce se îndreaptă cu toate pindele sus spre viitorul se împlinire socialistă, întîmpină fiecare an nou cu alte zîdri, cu alte uzine, cu alte centrale electrice. Crește cu fiecare an puterea țării, fiecare an adaugă o pondoaă la siragul ei de nestemate.

Pe atînci, mulți dintre noi abia tinem între degete un creion bont, cu cîntă scriam stînga pe felicitare a un... La mulți ani! Astăzi sîntem maeștri, ingineri... unii dintre noi își dau doctoratul în științe în noaptea aceasta. Și toate acestea le vi-am în noaptea aceea de ianuarie. Partidul ne spunea că se poate, ne chemase să muncim, să sperăm, ne arătase certitudinea viitorului.

Fumează furnalele în noaptea de revelion. Ni se pare că, întorsii la Hune-doaara astăzi, lucrul cel mai potrivit este să-l rugăm pe municipiului Hune-doaara — totul stă ca mîgurile de odinioară într-o puternică citadelă industrială.

— O sărbătorim străduindu-ne să muncim. Mai bine decît de obicei. „Din mai multe motive”: era, mai tîntii, sentimentul că știindu-ne aici, tovarășii noștri de muncă, cei care se află la petrecere, au încrederea în noi, știu că producția de fon petrecut în noaptea aceasta este asigurată. Apoi, credința că a munci la furnal, a elabora șarje de metal este un mod foarte bărbătesc și demn de a cîntii Anul Nou. Și mai era dorința de a începe noul an, din prima clipă, cu rezultate de cea mai înaltă calitate, cum zice vorba, ca să mergem tot anul! Am produs în noaptea aceea cu 300 de tone de fontă mai mult decît era planificat.

Priveam de pe platforma furnalului orașul cu toate ferestrele luminate și aveam sentimentul că participăm la un revelion uriaș, că sîntem, în același timp, în toate casele, alături de toți cei care atunci închină și își urau „La mulți ani!”. De aceea, cînd am plecat din această sală spre casă și ne-am amestecat în mulțimea celor care se întorceau de la revelion am avut și noi sentimentul că am petrecut un revelion. Ouz știu? — poate că mai frumos decît al lor. Sau nu mai frumos... În orice caz, un revelion minunat.

— Să ne întoarcem acolo de unde a început călătoria noastră pe firul timpului: la Hune-doaara. Putem măcar să comparăm filmul zilei de astăzi cu cel de odinioară? Nici gînd. Hune-doaara muncește, iubeste și visează sub zodia înaltă a marilor biruințe ce s-au arcul pește pămîntul dintre Carpați și Dunăre în ultimii ani. Furnalul de o mie de metri cubi, noua oțelărie Siemens Martin, blumingul comandat de creiere electronice, oame-niul municipiului Hune-doaara — totul stă ca mîgurile de odinioară într-o puternică citadelă industrială.

GEORGE-RADU CHIROVICI în colaborare cu Radu Apoltoi, Gheorghe Baltă, Mihai Caranfil, Gheorghe Cirstea, Marcel Corcaci, Nicolae Mocanu, Ludovic Roman, Nistor Tulcu

UMANITATEA

pe drumul progresului

In aceste ceasuri, la îngemănarea dintre vechiul an '69, și primul an al deceniului 70, globul pămîntesc oferă, într-o multitudine de imagini, tablouri efervescent al desfășurării unor vaste forțe ale progresului economic și social. Cu importante succese învingătoare noul an progresului din cele 14 țări socialiste — succese urmărite cu vie și frățescă satisfacție, cu caldă simpatie internațională de poporul român, conștient că realizările fiecăreia contribuie la întărirea întregului sistem socialist mondial. Militând pentru asigurarea unității țărilor socialiste, a coeziunii mișcării comuniste internaționale, partidul nostru răspunde unei cerințe de înscăunare fundamentală pentru întărirea tuturor forțelor mondiale ale păcii și progresului.

Educat de partid în spiritul idealilor internaționaliști, poporul român își manifestă solidaritatea frățescă cu lupta maselor muncitoare din lumea capitalistă, unde clasa muncitoare, sute și sute de milioane de oameni ai muncii se află angrenați în ample bătălii pentru drepturi și libertăți, pentru satisfacerea revendicărilor lor economice și politice. Pe toate meridianele, mari forțe sociale — muncitori, țărani, intelectuali, tinăra generație, popoarele care luptă pentru libertate — sînt angajați în lupta împotriva poliției de agresiune și dictat a imperialismului, pentru pace și securitate.

Gîndurile și sentimentele de solidaritate internațională ale întregului nostru popor cu aceste forțe sînt redată în cuvintele secretarului general al P.C.R., tovarășii Nicolae Ceaușescu: „Poporul român, care în decursul istoriei sale a cunoscut din plin ce înseamnă exploatarea și aspirarea străină, este intru totul solidar cu popoarele care se ridică împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru cucerirea și întărirea independenței naționale, pentru dezvoltarea progresistă a societății, pentru pace”.

VIETNAM

Curaj și dirzenie în lupta pentru infringerea agresorului

In junglile din delta fluviului Mekong sau în regiunile împinzite de baze inamice, patrioții sud-vietnamezi desfășoară în aceste zile de sfîrșit de an puternice acțiuni ofensive, care, adăugate celor întreprinse în întregul an 1969, vorbesc despre învingerea luptei de pe pămîntul Vietnamiului eroic, despre hotărîrea de neclintit a poporului său de a alunga pe agresori. În același timp poporul Republicii Democratice Vietnam obține succese în activitatea economică și politică, succese care însușesc o forță patriotică din sud.

De pe fronturile de luptă din sud sosește zilnic vești, care anunță că sînt atacate baze militare puternice întinse și localități aflate în mișcarea guvernului marionetă, nămeții suferind pierderi grele în armament. Numai în prima jumătate a anului, arată agenția de presă „Eli-berarea” a forțelor patriotice, au fost scoși din luptă circa 330.000 de militari din rîndul forțelor americane, satelite și saigonize. În prezenta, menționează aceeași agenție, patru cincimi din teritoriul Vietnamului de sud, cu o populație de 11 milioane de oameni, se află sub controlul administrației revoluționare.

În zonele eliberate, autoritățile populare depun mari eforturi în vederea creșterii producției și îmbunătățirii nivelului de trai al populației; numeroși țărani au primit pămînt, se construiesc școli, instituții culturale, au fost luate măsuri pentru îmbunătățirea asistenței medicale.

Un eveniment al anului 1969, de o importanță excepțională în dezvoltarea mișcării de eliberare în Vietnamul de sud, l-a constituit crearea la începutul lunii iunie a Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, recunoscut în prezent de peste 20 de țări, lucrîndu-se de un larg sprijin din partea maselor populare ale acestor țări. Poporul politic și diplomatic pentru a determina trupele americane să se retragă din Vietnamul de sud.

În cadrul convorbirilor de la Paris, reprezentanții săi, împreună cu delegația Republicii Democratice Vietnam, depun eforturi susținute în vederea soluționării prin mijloace politice a problemei vietnameze, pe baza programului în zece puncte, propus în acest sens de F.N.E. și ulterior de Guvernul Revoluționar Provizoriu. Poporul român, alături de întreaga omenire progresistă, a fost întotdeauna și va fi și de aici înainte alături de poporul vietnamez; el își uneste glasul cu al tuturor popoarelor care cer încetarea agresiunii, plecarea definitivă din Vietnam a trupelor agresoare, respectarea dreptului poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta.

C. VLAD

R. P. UNGARĂ

Constructorii și-au făcut datoria

Astăzi, în ultima zi a anului, la ora 9 dimineață, în capitala Ungariei se inaugurează una dintre cele mai noi, mai moderne și mai elegante construcții: împunătoare clădire, cu 14 etaje de pe malul Dunării a hotelului intercontinental „Duna” (Dunărea). Cu această, constructorii ungari își încheie în mod spectaculos bilanțul realizărilor pe 1969, „unul dintre cei mai fructuoși ani ai cincinalului” după cum își spunea recent Bondor Josef, ministrul construcției și al urbanisticii al R.P. Ungare.

Intr-adevăr, în 1969 în Ungaria s-a construit mult. Astfel, s-a dat în folosință uriașul cuptor electric de la

U. R. S. S.

Clocotul muncii constructive în pragul „Centenarului Lenin”

Anul 1970, în care vom pași în curînd, va fi pentru popoarele Uniunii Sovietice, că și pentru întreaga omenire progresistă, un an deosebit; în cursul lui va fi marcată solemn aniversarea a centenarului nașterii lui Vladimir Ilici Lenin. Insufletele de ideile leniniste, popoarele Uniunii Sovietice se pregătesc să împlinească cum se cuvine acest an sîrbătoros. Zi de zi, presa, radioul, televiziunea aduc vești semnificative despre realizări obținute în cursul anului care se încheie. Astfel, zilele acestea au intrat în funcțiune noi agregate la termocentralele din Kostroma (300.000 kW), din Tataria (200.000 kW), din orașul Er-mak din Kazahstan (300.000 kW). A fost pornită reacția în lanț la re-actorul blocului nr. 2 cu o putere de 375.000 kW din cadrul centralei atomoelectrice Novovoronejskaia de pe malul Donului.

În ajunul noului an, din adîncul înghețat al bazinului Peclorie, dincolo de cercul polar, vor ieși la lumină primele tone de cărbuni cocsificabili, provenite de la noua mină Kapitalnaia, care va da în fiecare zi economiei naționale a U.R.S.S. nu mai puțin de 7.000 de tone de cărbune cocsificabil și fier. Mierii industriei triei carboniferose se află în primele rînduri ale vastei întreceri socialiste ce se desfășoară în întreaga țară în cinstea centenarului lui Lenin. De la începutul anului și pînă în zilele acestea, ei au extras 600 de milioane tone de cărbune, din care 18 milioane tone peste prevederile planului.

Siderurgii au raportat de asemenea în aceste zile din ajunul „Anului Lenin” importante victorii pe frontul muncii: la combinatul din Celeabinsk a fost dat în funcțiune cel de-al treilea convertizor, iar la Nikopol a fost roletă unul nou și puternic laminor s-a restogit prima leavă de oțel.

Vești despre realizări de seamă parvin și de pe tărîmurile culturii. După ce a încheiat pregătirea culter-geri de opere complete ale lui V.I. Lenin, Institutul de marxism-leninism a pregătit cîteva cărți, care completează monumentală ediție prin noule documente pe care le conțin și care dezvăluie mai deplin la-ndurătorul geniu al marelei leniniste. Printre acestea se numără: „Conceptul leninist asupra corespondenței dintre K. Marx și F. Engels”, „Calea în problema agrară”, „Materiale pregătite pentru cartea „Dezvoltarea capitalismului în Rusia”, o nouă culegere de circa 500 de documente leniniste și altele.

Scritoriile sovietice pregătesc noi cărți, cineștii lucrează la noi filme, înscenajele din teatru și muzica re-olucionară a lui Lenin, artiștii plastici realizează noi sculpturi, tablouri, lucrări de grafică care vor îmbogăți expozițiile „Anului Lenin”.

S. PODINA

R. D. GERMANĂ

Intr-un an jubiliar

Nu de mult, presa din R.D.G. anunță o scurtă știre din „Comuna Leinefeld” de sud ridicată la rangul de oraș. Celor neinițiați aceasta nu le spune prea mult. Și cu toate acestea știrea este semnificativă pentru progresele realizate în acest an în R.D.G., un jubiliar, în care s-au împlinit două decenii de existență a primului stat socialist german. Denumită în trecut „aziul să-răcimii”, această comună, care acum 20 de ani număra doar cîteva sute de locuitori, a fost trezită la viața de construcția socialistă. În ziua de azi are de la 12 la 14 locuitori în R.D.G. provin azi din filatura modernă care a fost construită în această localitate.

Este un exemplu. Dar succese importante au fost obținute în acest an în toate ramurile economiei, remarcabile fiind mai ales cele din ramurile noi, cum sînt chimia, petrochimia, producția de materiale plastice și fibre sintetice și indeosebi electro-energetica — baza mecanizării și automatizării.

Prevederile planului se realizează cu succes. Cifrele pentru prima jumătate a anului, date publicității de către Serviciul central de statistica, arată că, în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, productivitatea muncii a crescut cu peste 8 la sută, producția brută în industrie cu 11 la sută. În agricultură au fost realizate cu 3,8 la sută mai multe produse animale. Investițiile au constituit în primul trimestru al anului 1969 un record istoric, adică tot atît cît în întregul an 1958. Veniturile bănești ale populației au crescut cu 1,9 miliarde mărci. Desvîntarea marfurilor cu amănuntul a crescut cu 5,2 la sută. După aprecierile preliminare, rezultatele finale ale anului vor confirma pe de-a-tregul aceste cifre. După cum rela-tivitatea extensivă a cea intensivă a economiei Iugoslaviilor socialiste.

N. PLOEANU

R. P. CHINEZĂ

Dezvoltare impetuoasă a industriei

Acest sfîrșit de an jubiliar — al 20-lea de putere populară — consemnează realizări importante ale poporului chinuz.

Lă Anșan, cu mai puțin de două decenii în urmă, muncitorii au plau-tat din beton și metal primele fur-nale și oțelării. Astăzi, în „capitala oțelului” ei recoltează șarje din ce în ce mai bogate. Orașul furnizează materia primă pentru osatura noulor întreprinderi industriale, mașini și u-tilajele de înaltă tehnicitate. Rezulta-tul muncii susținute a unor oameni harnici și pricepuți sînt vizibile pre-tutindeni. Măturile stau puternicele centuri industriale de la Pekin, Saa-hai, Senian, Tientin, Canton și multe altele.

ȘI. DEJU

ITALIA

In focul bătăliilor sociale

În cronică luptelor revendicative ale clasei muncitoare din Italia, anul 1969 se înscrie cu un mare număr de precedent. Ultimele luni ale anului au fost dominate de lanțul neîntrerupt al zeilor de greve naționale, a miliilor de alte acțiuni revendicative în întreprinderi și pe ramuri de producție. Numai în ultimele patru luni grevele au totalizat 400 de milioane de ore. Salariașii care au ieșit în stradă pentru a protesta împotriva refuzului de a li se reînnoi contractele de muncă li s-au adăugat cei care revendică îmbunătățirea situației generale a oamenilor muncii. O caracteristică a actualului val al miș-cărilor sociale din Italia a constă-tut-o tocmai îmbinarea acțiunilor pentru obiective imediate cu cele vizînd reforme ale structurii economice și sociale, întreaga politică internă a guvernului. Astfel, printre principalele obiective ale acțiunilor de masă ale oamenilor muncii au figurat: o nouă orientare a investițiilor, lupta împotriva dezechilibrului în dezvoltarea economiei naționale, reforma sistemului de învățămînt în sensul sporirii accesului celor ce mun-cesc la studii superioare, măsuri împotriva inflației, intervenția statului în domeniul construcțiilor de locuin-țe și altele.

Dovedind o înaltă conștiință de clasă, acționînd uniți, oamenii muncii în frunte cu comisiunile au reușit să impună satisfacerea unor ra-duri revendicative lor. Peste cinci milioane de salariați au apro-pat totalitatea celor cu contracte scadente, au cîștigat dificilă și îndelungată bătălie a reînnoirii con-tractelor de muncă. S-a realizat, tot-o-dată, o mare schimbare în concepția de muncă națională, sporind-se salar-iile muncitorilor, a fost recunoscut dreptul de a ține adunări la locu-rile de muncă.

Deși răspund doar parțial cererilor oamenilor muncii, aceste măsuri vin să confirme forța unității de acțiune a maselor muncitoare, a solidarității lor de luptă.

N. PUICEA

FRANȚA

Spre unitatea stingii

Păstrînd ecourile puternicei miș-cări muncitorești și studențești ce a zădărit Franța în anul precedent, anul 1969 a fost marcat puternic de apremă revendicativă, de combati-vitate și solidaritate crescîndă a oamenilor muncii.

A fost un an al grevelor fără număr, grefate pe un fond economic acut, rezultatul direcției a creșterii continue a costului vieții, a devalo-rizării francului și a aplicării pla-nului guvernamental de redresare economic-financiară, implicînd noi restricții. Printre acestea s-au înscris ca momente de seamă greva feroviarilor, apoi cea a electricienilor. Ultima a marcat o cotitură, determi-nînd guvernul să încheie un acord general asupra salariilor, spre a evita extinderea conflictelor sociale.

Totodată, 1969 a cunoscut ample acțiuni ale maselor țărănești, ca re-acta a continua scădere a veniturilor lor, precum și la planurile Mansholt și Vedel, vizînd super-concentrarea capitalistă în agricultură și ducînd la ruina economică a milioane de țărani.

1969 a fost un an de acțiuni com-une pe plan sindical. Tendința spre unitate își găsește expresie în hotărî-re de partidele comunist și socialist de a începe dialogul asupra principa-ler probleme politice, economice și sociale, ce frîmță clasa muncito-rească din Franța.

AI. GHEORGHIU

se repetă în mii de variante. Va-luile nefrîsrite de oameni, purtînd pe cap banderole pe care sînt în-scrisse revendicările — împinșec străile orașelor — demostrează în apărarea drepturilor lor economice și politice.

De obicei, aceste acțiuni durează două luni primăvara, după care se reiau pentru cîteva săptămîni în toamnă. Dar în anul acesta lucruri-le nu s-au prezentat astfel. Miș-carea revendicativă din Japonia a cunoscut în 1969 o intensitate deose-bită. Din februarie și pînă în decem-brie, cu mici intermitențe, grevele și demonstrațiile de protest ale clasei muncitoare s-au ținut lanț. Pentru prima dată în acest an, în afara cen-trului sindicale Sohyo, la chemarea comitetului comun de organizare a o-fensivelor au răspuns și alte sindi-cate, precum și alte forțe politice din țară.

„Ofensiva” a început la 24 februa-rie, cînd aproximativ 900.000 de oa-meni ai muncii au luat parte la de-mostrații organizate în 32 de lo-calități. În fruntea mișcării revendi-cative s-au aflat și în acest an mun-citorii feroviarilor, care au organizat numeroase greve și demonstrații de protest împotriva programu-lui de „rationalizare” prezătat de autorități. Aproape că n-a fost lună în acest an în care mun-ci-torii feroviarilor să nu organizeze o grevă, să nu-și ridice glasul în apă-rarea drepturilor lor. La 29 martie, pe-întregul arhipelag a fost organizată „Ziua acțiunilor comune” sub sem-nul revendicării pentru majorarea salariilor, pentru îmbunătățirea siste-mului de asigurări sociale și asisten-ța medicală. Un nou val de acțiuni mun-citorești, la care au participat mun-citorii din industriile chimică, meta-lurgică și Federația națională a sindi-catelor lucrătorilor din agricultură, a avut loc la 4 aprilie.

O caracteristică esențială a acestor acțiuni a constituit-o faptul că revendi-cările economice s-au împletit cu cele politice. La Tokio, Osaka, Yo-kohama și în alte orașe ale țării, ze-ci și sute de mii de oameni au cerut ca cadrul unor mari acțiuni de protest încetarea agresiunii americane din Vietnam, retrocedarea insulei Okina-wa, stabilirea unor relații de priete-nie și colaborare cu toate statele li-bere. Aceste acțiuni au culminat cu organizarea marilor manifestații din luna octombrie și noiembrie, la care au participat mai multe milioane de locuitori. Proclamațiile organizate de masele și-a găsit expresie și în re-cente acțiuni de protest împotriva important succes al Partidului Com-unist din Japonia, care și-a mărit numărul locurilor în parlament de la 4 la 14.

FI. TIU

ANGOLA — MOZAMBIK

— GUINEEA - BISSAU

Pe fronturile Africii

Lupta de eliberare a popoarelor din Africa australă și din coloniile portugheze a intrat în prezent într-o fază decisivă. — aprecia săp-tămînalul senelez „Africa Nou-velă”. Înfruntarea devine tot mai strînsă, regiuni întinse cu sute de mii de locuitori trec de sub control colonialistilor la perimetrul elibe-rat. În Guinea-Bissau aceste teritorii reprezintă două treimi din suprafața țării. De la amfiteatru organizat de patrioți s-a trecut la asediul ta-berelor militare portugheze, ca, de exemplu, cea de la Madina Boe, care după doi ani de împresurare a că-zut în minile partizanilor. Acest e-veniment — a spus Amílcar Cabral, lider al mișcării de eliberare — de-monstrează tenacitatea și rezistența luptătorilor guineezi. În cursul ultimei luni au fost asediate alte 18 tabere militare.

În Angola, unde luptele se desfășoară de peste opt ani, patrioții au reușit să elibereze o treime din teritoriul țării, în pofida faptului că trupele colonialiste și-au sporit efec-tivitatea. De la amfiteatru organizat de patrioți s-a trecut la asediul ta-berelor militare portugheze, ca, de exemplu, cea de la Madina Boe, care după doi ani de împresurare a că-zut în minile partizanilor. Acest e-veniment — a spus Amílcar Cabral, lider al mișcării de eliberare — de-monstrează tenacitatea și rezistența luptătorilor guineezi. În cursul ultimei luni au fost asediate alte 18 tabere militare.

Luptele care se desfășoară în Mo-zambic dovedesc că, în ciuda tenta-tivelor colonialistilor de a dezbi-na mișcarea de eliberare, patrioții gru-pați în FRELIMO extînd zonele eli-berate. Peste 15.000 de luptători ra-ționali la această organizație au reușit să provoace mari pierderi în oameni și materiale colonialistilor portu-ghezi.

Prețutindeni, în zonele eliberate apar germeni unei noi administra-ții populare, se înființează școli și spitale, se extînd suprafețele culti-vate.

Tot în Africa, alături de popoarele din coloniile portugheze, care luptă pentru scuturarea jugului colonial, poporul zimbabwe își intensifică ac-țiunile de împotriva forței de regi-mul rasist al lui Ian Smith, pentru afirmarea drepturilor sale naționale. Deși la țară s-a impus o severă cen-zură a știrilor din zone unde se desfășoară operațiuni de partizani, veștile despre această luptă răzbat dincolo de frontierele Rhodesiei. „Spăciștii milițari” scrie un ziar occidental — își exprimă îngrijora-re față de evoluția operațiunilor. Nu mai este vorba, ca în primăvara și vara anului trecut, doar de inițiere a unor grupuri de guerrilla ale africanilor, ci de atacurile unor uni-tăți de țară unor companii, bine in-struite și înarmate.

Paptele evocate mai sus dovedesc că mișcarea de eliberare națională a

REPUBLICA ALGERIANĂ DEMOCRATICĂ ȘI POPULARĂ

Debutul siderur-giei algeriene

1969 — cel de-al 15-lea an de la declanșarea luptei armate împotriva dominației coloniale — s-a înscris ca un remarcabil în efortul poporu-lui algerian pentru înlăturarea gre-lei moșteniri coloniale și dezvoltarea multilaterală a țării. O dată cu el, s-a încheiat planul triplu de indus-trializare (1967—1969) — un plan îndrăzneț după părerea multor observa-tori, dar care a adus cu sine nume-roase realizări. Planul a înglobat 30 de obiective principale, petroli-erul dezvoltarea industriilor petro-liere, petrochimică și gresă, ramuri pentru care există importante resurse de hidrocarburi, minereuri de fier și neferoase. Complexele petrochimice de la Alger și Hassi Messaoud, o uzină de lichefiere a gazului, un com-plex de îngrășăminte chimice etc. sînt numai cîteva pioni ai industriei petroliere. Anul 1969 a fost calificat, pe bună dreptate, de cotidianul „El Moudjahid” drept „Anul I al siderur-giei algeriene”. El a marcat inau-gurarea la El Hadjar a primului complex siderurgic al țării, cu o ca-pacitate finală de producție de 1,4 milioane tone oțel. Prin analogie, acest an ar putea fi denumit și „Anul I al industriei constructoare de mașini și tractoare”. Anul 1969 a marcat parțială în exploatare a complexu-lui de motoare Diesel și de tractoare de la Oued Namimine — baza de plecare pentru această nouă ramură industrială în economia Al-geriei.

Obiectivele realizate, precum și al-tele începute acum 3 ani — fabrici de ciment, de produse textile, con-scrve, șantiere navale — în parte re-alizate sau în curs de execuție, con-stituie o adevărată pistă de lansare pentru următorul plan cvadrenal de dezvoltare economică a țării (1970—1973). Valorificarea resurselor și îne-rale ocupă în acest plan locul de frunte, ceea ce este în acord cu pre-vederile programului de dezvoltare a construcției unei rafinerii de petrol la Arzew, a unei noi conducte de pe-trol Mesda-Skikda etc. Construcția de mașini va primi un nou impuls prin darea în funcțiune cu întreaga capa-citate a complexului de motoare Diesel și tractoare de țînă Constantine, a complexului de mașini agric-ole de la Sidi-bel-Abbes, a unui alt complex de mașini-unelte s.a.m.d.

C. BENGA

PERU

Cum s-a născut „Ziua demnității naționale”

Guvernul peruvian a preluat con-trolul asupra instalațiilor de extrac-ție a petrolului de la compania de firma nord-americană „International Petroleum Company”, iar Bolivia a naționalizat filiala societății petro-liere „Gulf Oil”. La Santiago de Chile s-a anunțat că guvernul chi-linez a început să pregătească de la 1 ianuarie 1970, controlul asupra minelor de cupru aflate în exploa-tarea societății „Anaconda”. Astfel de știri, ca și altele asemănătoare care sînt algeriene, marcat prin darea zărilor latino-americane, reflectă un proces care se accentuează tot mai mult pe continentul de la sud de Rio Grande: lupta națiunilor din a-costă zonă pentru restabilirea suve-ranității asupra resurselor lor natu-rale. Pentru eliberarea de sub de-pendența economică a Statelor Unite, pentru dezvoltare liberă.

Semnalul acestei puternice mișcări a fost dat la 9 octombrie 1969, cînd jenta militară venită la conducerea statului peruvian anunța hotărîrea sa de a naționaliza una din cele mai importante companii petroliere. Mă-sura a produs iritare la Washington. La ora ce a putut credeau că guvernul generalului Juan Velasco Alvarado va rezista presi-unilor și amenințărilor din par-tea S.U.A. Hotărîră să „respîndă orice intervenție în exercitarea dreptu-lui său de suveranitate în cadrul teritoriului țării” și dornic să asig-ure transformarea structurilor eco-nomice, sociale și culturale ale ace-stor țări, guvernul peruvian a reușit să-și consolideze poziția. Măsurile luate s-au bucurat de sprijin în rîndurile populației și de solidaritate în țările de pe continent. Toate a-cestea au permis noului guvern de la Lima să întreprindă și alți pași în direcția progresului economic și so-cial. A fost promulgată reforma a-grară, s-a naționalizat apele, au fost expropriate mari latifundii de pe coastă și foarte recent au fost națio-nalizate firmele de comerț exte-rior, atînd ca obiect minereurile.

Ziua de 9 octombrie, care a inau-gurat acest proces, a fost denumită „Zi a demnității naționale”.

V. OROS

1969

un viu
și
neconținut
dialog

DE LA PARTID — LA POPOR

DE LA POPOR — LA PARTID

„PARTIDUL REPREZINTĂ NUCLEUL ÎN JURUL CAREI GRAVITEAZĂ ÎNTREAGA SOCIETATE ȘI DE LA CARE RADIAZĂ ENERGIA ȘI LUMINA CE PUN ÎN MIȘCARE ȘI ASIGURĂ FUNCȚIONAREA ÎNTREGULUI AN-GRENAJ AL ORINDUIRII SOCIALISTE. LA RINDUL SĂU, PARTIDUL SE REGENEREAZĂ CONTINUU SUB ÎMPULSUL PUTERNICELOR FASCIOLE DE ENERGIE ȘI LUMINA CE SE ÎNDREAPTĂ CONTINUU SPRE EL DIN RINDUL NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE.”

NICOLAE CEAUȘESCU
(din Raportul la cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român)

„Dintotdeauna, omul a fost îndemnat să lupte pentru vremurile ce vor urma săturali despre evenimentele și întâmplările deosebite cărora le-a fost contemporan. Dintotdeauna, omul a fost stăpinit de conștiința că istoria și-și poate refuza viziunea și să se așeze asupra evenimentelor, să are datoria de a-l interpreta raportându-l nu numai la momentul în care s-a produs, de a ignora condițiile obiective, cauzele care le-au determinat și, mai ales, conștient pe care urmează să se desfașoare asupra societății. Răstornând cronici încercate de ecurile îndepărtate, de seva cuvintului vechi, vom descoperi că peste anurile perioade, autorul — anonim sau nu — a așternut o simplă frază ca o soartă, ca o trăsătură de unire, ca o legătură, cărora evenimentele, la au, conținut, personalitate și, și, și. Există o riguroasă exemplificare o lege a selecției, a ierarhizării faptelor în funcție de importanța lor pe care timpul o face, de exemplu, evenimentul cu adevărat semnificativ va rezista la acest examen permanent al istoriei și — mai mult chiar — se va înnoia cu noi și pilduitoare sensuri. Cînd azi un document din vechime poți încerca regretul că nu afli, citodată, în el amănunt asupra obiceiurilor, relațiilor dintre participanții la o anumite întâmplare, asupra atitudinilor lor, a relațiilor care le-a dictat atitudinea dar nu poți, în același timp, să ai înțelegi că alcătuitoare aceluia document avea în vedere, știindu-se dator să selecteze esențialele, faptele ce depășeau urmarea simbolică a evenimentelor anilor fără eveniment, fără fapte memorabile, demne să rețină atenția, prin unicitate sau valoarea lor, (puțin în istoria noastră, pe care o deosebește, printre altele, multimea împrejurărilor de semnificație certă), asupra anilor în care timpul se dovedea a nu avea densitate, cronicarul așternea o simplă frază de legătură.

„Cărora s-a pronunțat într-o amplă și fructuoasă dezbateră, într-un democratic dialog al conștiințelor, care s-a desfășurat de-a lungul citorva luni de zile. Poporul întreg a aprobat cu încredere și entuziasm obiectivele propuse — conținutul și relațiile economice, de dezvoltare a relațiilor economice, de dezvoltare a învățămîntului și științei, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a maselor — (el suprem al politicii partidului. Un puternic ecou au aflat în rîndul celor mai largi categorii de cetățeni liniile directoare ale perfecționării relațiilor socialiste de producție, a orînduirii noastre sociale și de stat. Analiza multilaterală, științifică a rolului statului, în etapa actuală de edificare a socialismului în România, a căilor de înflorire a națiunii socialiste, de dezvoltare a forței și coeziunii ei, a adîncirii democrației socialiste și intensificării participării poporului la conducerea statului, preocupările pentru ridicarea conștiinței socialiste și a nivelului de cultură al maselor au demonstrat cu îndubitabilă forță de convingere consecvența cu care partidul îndeplinește, în spiritul marxism-leninismului, o politică adine patriotice și, totodată, pătrunsă de spiritul internaționalist. Eforturile continue pentru înscrierea României ca factor activ în lupta pentru triumful socialismului și păcii în lume, pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării cu țările socialiste, politica profund internaționalistă a partidului și statutul nostru, spiritul ei constructiv și militant, devotamentul cu care este dedicată întăririi unității mișcării comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiimperialiste și-au aflat o deplină aprobare din partea poporului.

Pentru toate acestea, Congresul și Tara, ca o unică ființă cu o uriașă inimă pulsînd în ritmul trepidant al înnoirilor, au reconfirmat solemn: **Partidul Comunist Român** este forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste, întregul popor a urmărit cu profund interes și adieziune desfășurarea marelui act de deliberare social-politică asupra prezentului și viitorului țării. La înalta tribună, comunistii — conștiința națiunii — au adus cuvîntul țării, pătrunși de însemnătatea evenimentelor lor, de datoria de a se dovedi străluciți mesageri ai adiezi-

Aplauze puternice, ovatii îndelungi pentru Partidul Comunist Român, pentru conducerea sa, în frunte cu secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Conducătorii partidului, răspund cu căldură urărilor și felicitărilor adresate de mii de oameni ai muncii din Capitala țării, veniți să-și exprime adieziunea față de politica partidului, față de hotărârile istorice ale Congresului al X-lea.

unii tuturor comunistilor, ai oame-nilor muncii, față de politica partidului. Cu înalta responsabilitate a acestei investituri, congresul — ratificînd voința tuturor comunistilor, a întregului popor, l-a ales secretar general al partidului pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui viață și muncă sînt indisolubil legate de istoria de luptă a partidului, de năzuințele supreme ale poporului. Sub hotărârile de istorică însemnătate ale congresului, poporul întreg și-a pus semnătura solemnă, cu conștiința limpede că semnează un responsabil contract social cu viitorul.

Un original act de triumf, un omagiu impresionant, un argument cuprinzător — iată semnificația Expoziției realizărilor economice naționale — România 1969 deschisă în zilele congresului. Bilanțul impresionant, sintetizat în cuvintele și cifrele raportului secretarului general al partidului, afla în pavilionul expoziției o materializare directă. Drumul de la cuvînt la faptă era astfel concretizat într-un mod strălucit.

Zilele de început de august, zilele congresului, zilele marilor decizii vor rămîne înscrise în memoria timpului, se vor reflecta puternic

în viața politică, socială a țării, în relațiile dintre oameni, în procesul complex al construcției socialiste. „Încercător în destinele sale, poporul se pregătea să sărbătorească CEA DE-A 25-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII PATRIEI. Sărbătorindu-și un sfert de veac de muncă într-o țară liberă, generațiile de azi ale țării încercau sentimentul adîncii satisfacții — și-au onorat misiunea de nobilă răspundere de a da împlinire aspirațiilor și năzuințelor de veacuri ale poporului român pentru libertate și neuitare spre o viață demnă și fericită. Pe sub arcul de triumf al lui August, în neîntrerupte coloane ale entuziasmului și demnității, poporul și-a sărbătorit biruințele socialiste, manifestîndu-și atasmamentul față de partid, față de hotărârile Congresului al X-lea, față de conducerea sa, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În cronica anului 1969, mulțimea pășind în coloanele manifestațiilor de la 23 August va fi înfrîntă cu o imagine edificatoare a oamenilor acestui timp, angajați într-o competiție de durată: competiția progresului și civilizației.

„Si a fost o zi de izbîndă. Tara a votat cu încredere și simplitate. Oamenii s-au îndreptat spre urne cu sentimentul adine că

socialismul l-a redat omului demnitatea, l-a eliberat de exploatarea, că a asigurat cadrul social deschis afirmării capacității și aspirațiilor sale creatoare. Oamenii s-au îndreptat spre urne cu conștiința că fiecare este răspunzător de destinele țării, în care poporul este pe deplin stăpîn. Oamenii au votat pentru socialism, pentru progresul și civilizația înfloritoare a poporului român. Oamenii au votat pentru partidul comunist, pentru politica partidului comunist.

Fotografiile publicate în ziare și reviste surprind gestul simplu al introducerii buletinelor în urnele de votare. Sînt fețe destinate optimiste. În acest moment al unei mari opțiuni cetățenești, oamenii sînt optimiști. Iată un adevăr al acestui an demn de memoria istoriei! Peste 13 milioane și jumătate de cetățeni înscriși pe listele electorale, adică 99,75 la sută au spus prin votul lor un puternic DA, și-au reafirmat voința de a înfrîntul politica partidului, de a asigura făurirea deplină a socialismului în România.

Relevînd acest gest unanim al societății, consemnăm cu emoție faptul că — acum cînd țara și-a aniversat al 22-lea an al Republicii

„Cuvîntul Republicii — scria Bălcescu — este o vorbă veche, care va să zică lucrul al tuturor. Republica este un stat în care oamenii adunați îngrîtesc singuri de soarta lor, fără a-și pune stăpîni pe cap, avînd în lucrarea lor drept regulă dreptatea și drept ființă frăție. Într-o republică, poporul nu ascultă decît de stăruința aleasă de dînsul chiar, cu treabă hotărîtă și pe vreme hotărîtă. Acești oameni slujbași sînt deopotrivă ca toți ceilalți oameni. Ei poruncesc numai în numele poporului și sînt dator să lucreze numai pentru dînsul...”

Evenimentele pe care le-am desprins din bogata agendă politică internă a țării sînt argumente dintr-una cele mai edificatoare; ele confirmă pe deplin spiritul democratic, adine patriotic în care, cu înaltă conștiință de sine, națiunea noastră socialistă își construiește timpul prezent și viitor.

„Indiscutabil, pentru cronicarul de azi al istoriei noastre au sînt mîcar ore fără semnificație. El va trebui să consemneze, pentru a fi devotat adevărului, ceas cu ceas, faptele relevante de pe magistralele industriei, din viața socială, caracterizată de un nou climat de lucru, al democrației și responsabilității, al dialogului permanent de la partid la popor și de la popor la partid, iar în acest cadru, pe de la frunte își vor afla, desigur, viziunile secretarului general al partidului în județele țării, la mari obiective industriale, expresie a credinței că numai o conștientă permanență, adine a realităților, are îndreptățirea de a guverna actele social-politice ale unui conducător consistent de înaltă sa investitură. Un cronicar autentic al epocii n-ar putea să nu consemneze plenarele C.C. al P.C.R., sesiunile Marii Adunări Naționale în care s-a deliberat asupra unor măsuri menite să asigure cadrul corespunzător de afirmare a potențelor umane, de dezvoltare continuă a patriei socialiste. Ar trebui să consemneze spiritul nou, științific, dinamic în care se acționează în soluționarea complexelor probleme ale construcției socialiste. Între acestea, un pilduitor exemplu l-ar afla în cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului la recenta plenară a C.C. al P.C.R., în care sînt abordate cu exigență comunistă, cu realism și spirit critic probleme esențiale ale activității economice. Această plenară poate constitui pentru fiecare un îndemn de continuă autoperfecționare, de apreciere a activității prin contribuția adusă în opera de edificare a societății.

„Într-un asemenea timp, cum este timpul istoriei contemporane a țării, în cel ce se încumetă să scrie o cronică a evenimentelor nu poate, evident, să nu realizeze marea răspundere ce și-o asumă, și marea onoare! Nu poate să nu se știe dator să surprindă spiritul înalt al vremii sale, căile multiple prin care poporul se afirmă, sub conducerea partidului, ca propriul său suveran. Evenimentele memorabile ale acestui an, luminate de Congresul al X-lea al partidului și de aniversarea eliberării patriei, sînt o dovadă grăitoare. De aceea le-am consemnat la loc de frunte în această, deși sumară, semnificativă schiță de agendă politică a anului 1969, care a adăugat noi dimensiuni devenirii socialiste a patriei, care ne face să pășim cu încredere în anul 1970, ultimul an al cincinalului prin care vom adăuga noi realizări în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de înflorire a României socialiste.

Nicolae DRAGOȘ

Pe sub arcul de triumf al țării, în cel de-al 25-lea an al libertății sale, trec rînduri-rînduri coloanele manifestațiilor

Dar dacă dintre multe evenimente ale anului 1969 ne-am propune să desprindem doar cîteva pentru o sintetică agendă politică a lui, atunci, în mod firesc, am numi în primul rînd CONGRESUL AL X-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, eveniment ce și va înscrie numele în istoria patriei, moment al unei lucide și cuprinzătoare retrospectivă a drumului parcurs, al unei cutezătoare scrutări în viitor.

București, 6 august... În marea sală a Palatului Republicii s-au deschis lucrările congresului, moment fundamental al istoriei prezentului. Întîmpinat cu îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru a prezenta „Raportul C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea P.C.R. în perioada dintre Congresul al IX-lea și Congresul al X-lea și sarcinile de viitor ale partidului”. Alături de cei aproape 3500 de participanți la lucrările congresului — ca delegați sau invitați — întreaga țară a cunoscut de înălțimile marilor înfrînturi ale poporului român condus de partid, de obiectivele de bază și liniile directoare ale dezvoltării viitoare, economice și social-culturale a României, asupra

Tradiționalele urări de Anul Nou adresate de pionieri și școlari conducătorilor de partid și de stat

(Urmare din pag. 1)

vlaștă pentru patria socialistă, recunoștinței fierbinți față de partidul nostru comunist care le asigură o copilărie fericită, le făurește viitorul de lumină și bucurii:

Pentru etapele comuniste de mîine, Așa precum ne crește Partidul nostru Comunist Român.

Adresîndu-se secretarului general al partidului, unul din colindători spune:

Și-acum, copiii, cu suflet de vopate

Urăm tovarășului Ceaușescu Nicolae

Din inimă către inima lui dreaptă

Să ne ridice treaptă după treaptă

Spre comunism, spre visul mult rîvnit.

Și sărutuți-l că-i bărbat cinstit

Curat ca lacrima care-a căzut

De două mîni pe neamul nostru

Și lîmpește ca bucuria nouă

Ce-șează-n țară-o primăvară, nouă.

Să-l sorocovim cu roșii

Că-i comunist al patriei și-al omenirii,

Biografia noastră și a lui

Se împletește în cugetul

Și este iubitor de adevăr.

Să-l sorocovim! Intinerescă-n zări

Ca un măr

Ca un pîr

Ca un fir

De tranziție,

Ca un steag de roș bujor

Și ca steagul tricolor.

Caldele urări sînt însoțite de a-lăluț, sunetul buhaiului, pocnete de bici. Luînd locul Plugușorului

tras de boi, trece, simbolic, un tractor miniatură, pe măsura micilor lui „mecanizatori”. Este o manifestare emecanizatori” de dragoste față de partid, față de patria noastră și față de țările noastre, un emoționant legămint al pionierilor de a fi demni continuatori ai operii părinților lor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit calde cuvinte de mulțumire pentru urările adresate de colindători Comitetului Central al Partidului, poporului nostru, patriei noastre. „Este un obicei bun, a spus secretarul general al P.C.R., ca de Anul Nou să se ureze partidului și guvernului, conducătorilor patriei să luncze și mai înainte în vederea împlinirii năzuințelor tuturor celor ce nuncesc. Intreaga muncă a partidului nostru, a guvernului nostru este îndreptată spre fericirea voastră, a copiilor, a părinților voștri, a întregului nostru popor. Tot ceea ce împlăiește partidul, Comitetul său Central, este îndreptat spre realizarea și de zi a patriei noastre pe noi omii, spre crearea condițiilor pentru victoria comunismului, pentru viitorul fericit al poporului român.

Vă urez din toată inima să obțineți rezultate tot mai bune la învățatură, deoarece numai așa veți putea deveni cetățeni de nădejde ai patriei; numai așa urarea pe care ați făcut-o astăzi va prinde mîile și veți trăi într-o țară unde poporul, stăpîn pe destinele sale, își făurește un prezent și un viitor tot mai luminosi.

Vă doresc succese la învățatură, viață lungă și multă fericire la toți!”

Conducătorii de partid și de stat invită pe mici colindători în sediul Comitetului Central al Partidului, le oferă, după tradiție, mere și covrigi, bomboane și nuci, îi îmbrățișează cu multă căldură, se fotografiază împreună cu ei.

ACORDAREA UNOR DREPTURI ȘI GRATUITĂȚI PENSIONARILOR I. O. V. R.

Prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România se acordă, cu începere de la 1 Ianuarie 1970, pensionarilor invalizi și accidentați de război, încadrați în gradul I de invaliditate sau mari mutilați, dreptul de a beneficia, pe lângă pensia I.O.V.R., și de orice altă pensie cuvenită, conform legii, pentru activitatea depusă după invaliditate.

Prin același Decret se stabilește dreptul pentru toți pensionarii și accidentații de război, indiferent de cuantumul pensiei, de a beneficia și în caz de tratament ambulatoriu, în mod gratuit, de medicamentele și materialele sanitare necesare.

Printor Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a acordat invalizilor și accidentaților de război încadrați în gradul I de invaliditate sau mari mutilați dreptul de a călători gratuit cu mijloacele de transport în comun, urban, în localitățile în care domiciliază. Totodată, s-a acordat dreptul insolitorilor acestora la două călătorii gratuite pe calea ferată, două și întors, în cursul unui an, atunci cînd călătorească împreună cu pensionarii pe care îi însoțesc.

Cronică vremea

Prin decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Horia Hulubei a fost eliberat din funcția de președinte al Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară.

Prin același decret, ca președinte al Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară a fost numit tovarășul Ion Ursu.

Consiliul de Stat a hotărît numirea tovarășului Horia Hulubei în funcția de consilier la Consiliul de Stat, cu rang de ministru.

Cinema

- Omul, orgoliul, vîndeta: DRUMUL SĂRII - 15; 17,30; 20.
● Mîna cu brînză: FERENTARI - 15,30; 18; 20,15; MUNCA - 16; 18; 20.
● În împărăția leului de argint: GULEȘTI - 15,30; 18; 20,30.
● Gailele Gaillet: COTROCENI - 15,30; 18; 20,30.
● Balaurul: FAȚEA - 15,45; 18; 20,15.
● Lupii albi: CRINGĂȘI - 15,30; 18; 20,30.
● Blow-up: VOLGA - 9,30-16 în continuare; 18,15; 20,30.
● Frații Karamazov: VITORUL - 15,30; 18; 20,30.
● Corabii nebunilor (ambele serii): MOSILOI - 15,30; 18.
● America, America: POPULAR - 15,30; 18.
● Cînd se aud clopotele: COSMOS - 15,30; 18; 20,30.
● Măști fără tineri: FLACARĂ - 15,30; 18; 20,30.
● Vă place Brahms?: ARTA - 9-10 în continuare; 12,15; 14,30; 16,45.
● Sezon mori: RAHOVA - 15,30.
● Angelica și sultanul: PROGRESUL - 15,30; 18; 20,15.

teatre

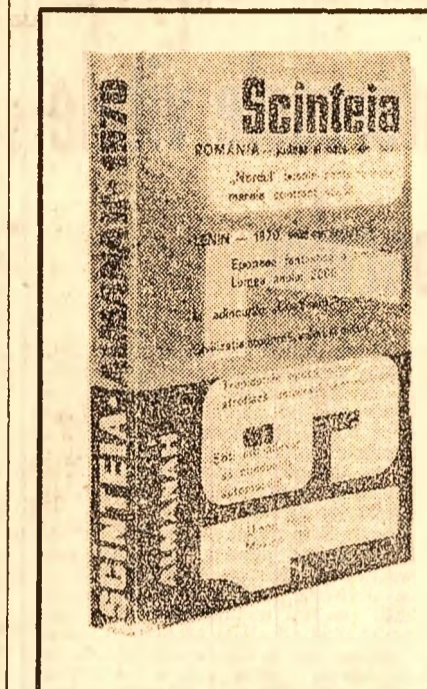
- Miercuri 31 decembrie
● Opera Română: Rigoletto - 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Coana Chirița - 19,30; (sala Studio): AI patrulea anotimp - 19,30.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din bd. Ștefan Măgureanu): D-ale carnavalului - 20; (sala din str. Alex. Ștefănescu): Vîrjile periculis - 20.
● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Cînd luna albastră - 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă”: Poveste nedeterminată - 19,30.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala din Calea Victoriei nr. 174): Nicuță la Tănase - 19,30.
● Teatrul Mic: Pretul - 20.

Joi 1 ianuarie 1970

- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Coana Chirița - 19,30; (sala Studio): AI patrulea anotimp - 19,30.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din bd. Ștefan Măgureanu): D-ale carnavalului - 20; (sala din str. Alex. Ștefănescu): Vîrjile periculis - 20.
● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Vîrjile în crengile de sassafras - 19,30; (sala Studio): Ce scurta e viața - 19,30; 20,15; VITAN - 15,30; 18; 20,15.
● Teatrul Mic: Pretul - 20.

Întoarcerea tovarășului Emil Drăgănescu de la Belgrad

Marți dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind de la Belgrad, tovarășul Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a participat la înfîințarea președinților celor două părți în Comisia mixtă româno-ugoslavă de colaborare economică. La sosire, în Gara de Nord, erau prezenți tovarășii Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Dumitru Mosora, Octavian Groza, Alexandru Boabă, Matei Ghi-

De Anul Nou cel mai frumos cadou: ALMANAHUL ȘCINTEIA 1970!

Joi 1 ianuarie 1970

- 10,30 - Deschiderea emisiunii - La mulți ani, năzdrăvăni! Emisiune muzical-dramatică pentru copii.
● Film serial pentru copii: Sebastian printre oameni (3, 12, 20) - Program de muzică populară cu Mioara Tănase, Viorea Muscalu, Ileana Ștefan, Pop Simion, Nicu, Ileana Ștefan, Constantin Cocriș, Vasile Dragomir, 12,15 Pauză, 12,30 - Emisiune în limba maghiară, 13,30 - Închiderea emisiunii de dimineață, 16,30 - Deschiderea emisiunii de seară, 17,30 - Concert simfonic de săruturi cu școlurile.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Nu te lăsa, Stroie! - 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Nicuță la Tănase - 19,30; (la Sala Palatului): Varietăți - 19,30.
● Circuit de stat: Rapsodia suedeză - 18; 19,30.
● Vineri 2 ianuarie 1970
● Filarmonica de stat „George Enescu” (la Ateneul Român): Concert de muzică populară românească dat de orchestra „Barbu Lăutaru” - 20.
● Teatrul „C. I. Nottara” și Florian Economu.
● Opera Română: Giselle - 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Castiliana - 10,30; Enigma Otiliei - 19,30; (sala Studio): O femeie cu bani - 10,30; Cine ești tu? - 19,30.
● Teatrul de comedie: Dispariția lui Goly Gay - 10,30; Nienele - 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din bd. Ștefan Măgureanu): Sfîntul Mitică Blajini - 20; (sala din str. Alex. Ștefănescu): Vîrjile periculis - 10; Puricele în ureche - 15; Transplantarea inimii necunoscută - 20.
● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): La clorba de potroace - 10; Echilibrul fragil - 19,30; (sala Studio): Enigma Otiliei - 10,30; 12,15; Dialog despre dragoste - 20.
● Teatrul Mic: Tango - 10,30; Maria 1914 - 20.
● Teatrul Gulești: Visul unei nopți de iarnă - 10; Martorii se suprină - 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă”: Muschetarii, Măgăriele Sale! - 10.
● Teatrul evreiesc de stat: Mazel-tov - 19,30.
● Teatrul „Tîndărică” (sala din str. Academiei): Căluțul cocșat - 11.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Nu te lăsa, Stroie! - 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Nicuță la Tănase - 19,30; (la Sala Palatului): Varietăți - 19,30.
● Circuit de stat: Rapsodia suedeză - 18; 19,30.

Vineri 2 ianuarie 1970

- 10,30 - Deschiderea emisiunii - Film pentru copii: Doctorii Au-mădăre - producție a studiourilor sovietice, 11,30 - Concert simfonic: Simfonia I în Mi major de George Enescu, Interpretat de Orchestra simfonică Radioteleviziunii Române, Dirijor Ionel Perlea, 12,10 - Obiceiul de Anul nou, 13,00 - Închiderea emisiunii de dimineață, 16,00 - Deschiderea emisiunii. Felicitări pentru școlari, 18,20 - Film „Isprăvile bunicii”, 19,30 - Târziu pe la emisiune de versuri, 19,45 - Intermezo muzical cu Virginia Zeană, 19,00 - Telemuzicalul de seară, 19,20 - Muzică populară cu Ștefania Băres, Angela Bucu, Emma Lehrer, Ion Doăncescu, Călin Marian, Francine Dobând, 19,45 - Selecțiuni din Festivalul studențesc de muzică ușoară. București 1969, 20,00 - Roman folclor „Moara de pe Floss” (II), 20,30 - Măgăriele Sale - 10,30.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Nu te lăsa, Stroie! - 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Nicuță la Tănase - 19,30; (la Sala Palatului): Varietăți - 19,30.
● Circuit de stat: Rapsodia suedeză - 18; 19,30.

t v

Miercuri, 31 decembrie 1969, ora 21,00 - În 1 ianuarie, ora 5,00, Studioul de televiziune va invita să petrecem împreună cu realizatorii „REVELIUN” - 70 - REVELIUN LA TELEVIZIUNE!

Întoarcerea de către președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a șefilor misiunilor diplomatice

(Urmare din pag. 1)

atît ne pot asigura condiții pentru progresul fiecărui popor, pentru securitate și pace în lume.

Anul 1969 a marcat succese noi pe mîna colaborării între popoare, deși în lume continuă să mai existe focare de încordare; vreau să relev îndeosebi pașii făcuți pe calea creării condițiilor pentru securitate în Europa.

Poporul român dorește ca în anul noul să se înregistreze succese mai mari pe calea cooperării și colaborării internaționale. Nu pot să

nu exprim și cu acest prilej dorința poporului nostru, ca de altfel a tuturor popoarelor, ca anul care vine să aducă pace în Vietnam, în Orientul Apropiat, să aducă succese în împlinirea securității în Europa și în întreaga lume. În acest spirit, poporul român, Consiliul de Stat și guvernul român vor acționa și în anul viitor aducîndu-și contribuția la dezvoltarea colaborării între statele lumii, la asigurarea securității și păcii.

Îmi exprim convingerea că în anul viitor relațiile dintre România și țările pe care le reprezintăți vor cunoaște o nouă dezvoltare în interesul popoarelor noastre, al tuturor pașii în lume.

1969 - un moment de relaxare, a-proape pe toate meridianele vîrșii sportive - momentul pînă-olimpicului cu care ne înțîmăm după furtive editate a Jocurilor. Un număr de campioni sau pretenșii la prima treaptă de pe podiumul marilor dispute au părăsit arenale competiționale - ce aspre și reînduplecate sînt legile biologice în sport! - alții și-au îngăduit o perioadă de odihnă înaintea marelui asalt pentru „München 72”. Pe de altă parte, încredințările recorduri ale Olimpiadei mexicane, întovărășite de legenda mai mult sau mai puțin reală a influenței atitudinii, au provocat în fel de retentivă de conștientizare de înaltă performanță. Și de aici o adevărată pauperitate în aria recordurilor, mai ales a celor... matematic. Apogeeul lui '69 a dominat, inhibitoriu aproape pînă spre sfîrșitul lui '69.

Cu fruntea sus

(Urmare din pag. 1)

1969 - un moment de relaxare, a-proape pe toate meridianele vîrșii sportive - momentul pînă-olimpicului cu care ne înțîmăm după furtive editate a Jocurilor. Un număr de campioni sau pretenșii la prima treaptă de pe podiumul marilor dispute au părăsit arenale competiționale - ce aspre și reînduplecate sînt legile biologice în sport! - alții și-au îngăduit o perioadă de odihnă înaintea marelui asalt pentru „München 72”. Pe de altă parte, încredințările recorduri ale Olimpiadei mexicane, întovărășite de legenda mai mult sau mai puțin reală a influenței atitudinii, au provocat în fel de retentivă de conștientizare de înaltă performanță. Și de aici o adevărată pauperitate în aria recordurilor, mai ales a celor... matematic. Apogeeul lui '69 a dominat, inhibitoriu aproape pînă spre sfîrșitul lui '69.

În primul plan al ecranului pe care se proiectează fenomenul sportului rămăsese doar fotbalul (prin „războiul psihologic” al preliminarilor Cupei Mondiale) și tenisul de cîmp (Wimbledon-ul și „Cupa Davis”). Două ființe lui '69 a accelerat pașii care se alătură spre superperformanțe. De ce?

1970 este anul campionatelor mondiale, un prag la fel de înalt ca și un olimpic. 24 de campionate mondiale și 35 europene - lăt supercompetițiile la care România își va trimite campioni pe parcursul celor 52 de săptămîni. Ca să nu mai vorbim de competițiile balcanice, mereu în dezvoltare (numărul campionatelor zonei noastre va crește în 1970 la 29, sau de diferitele și multiplele „internationale” ale României sau ale altor țări.

români și străini „depresivna suedeză” a echipei noastre. Era tocmai momentul trecerii de la generația Trăneșcu, Covaci, Redi la generația Gruiță, Gațu, Chidid. Dacă anul 1969 a fost pentru handbaliști o perioadă a căutărilor și confirmărilor - '70 trebuie să aducă consacrarile noi echipe. „Tournoi de France '69” și recentul turneu în Elveția R.D. Germană și Cehoslovacia, ar putea fi considerate ca premise și opțiuni ale „săptelui” românesc pentru C.M. din Franța, Grecia, Gațu, Oplea, Chidid, Cuneș. S-a put. reține titlul de campioni mondiali...acasă”. În seara

Cityad de Mexico, va avea loc tragera la sorți a grupelor turneului final. Atunci, toate discuțiile noastre despre „Mexico 70” vor căpăta un plus de documentaritate.

...ȘI ACUM, FILELE CALENDARULUI SPORTIV

Numărul următor al ziarului nostru va apărea sîmbătă, 3 ianuarie 1970.

1970 - un moment de relaxare, a-proape pe toate meridianele vîrșii sportive - momentul pînă-olimpicului cu care ne înțîmăm după furtive editate a Jocurilor. Un număr de campioni sau pretenșii la prima treaptă de pe podiumul marilor dispute au părăsit arenale competiționale - ce aspre și reînduplecate sînt legile biologice în sport! - alții și-au îngăduit o perioadă de odihnă înaintea marelui asalt pentru „München 72”. Pe de altă parte, încredințările recorduri ale Olimpiadei mexicane, întovărășite de legenda mai mult sau mai puțin reală a influenței atitudinii, au provocat în fel de retentivă de conștientizare de înaltă performanță. Și de aici o adevărată pauperitate în aria recordurilor, mai ales a celor... matematic. Apogeeul lui '69 a dominat, inhibitoriu aproape pînă spre sfîrșitul lui '69.

1970 este anul campionatelor mondiale, un prag la fel de înalt ca și un olimpic. 24 de campionate mondiale și 35 europene - lăt supercompetițiile la care România își va trimite campioni pe parcursul celor 52 de săptămîni. Ca să nu mai vorbim de competițiile balcanice, mereu în dezvoltare (numărul campionatelor zonei noastre va crește în 1970 la 29, sau de diferitele și multiplele „internationale” ale României sau ale altor țări.

zilei de 8 martie vom ști cine este noua campioană mondială la handbal masculin.

„Dar, să trecem de-așia la fotbal. Marți și prima jurnată a lui aprilie înseamnă perioada de studiu și cristalizare a „unsprezecelei” române care va participa la turneul final al C.M. de fotbal. Marea aventură de pe continentul înalt al micului și înaltul intens și dorința de afirmare a celor ce alcătuiesc echipa de fotbal a României. După ce au furnizat una dintre cele mai mari surprize ale celui de noua ediție a C.M. va însemna „Mexico 70” încă o treaptă urcată de Dumitrescu, Dobrin, Dinu, Nunweiler și ceilalți pe șir marilor valorii ale soccerului mondial? Iată ceea ce se va petrece, chiar de astăzi dacă s-ar putea, fiecare dintre milioanele de iubitori ai fotbalului. Dar puțîn răbdare - peste câteva zile, la 10 ianuarie, la hotelul Maria Isabel din

miștile inspirate ale lui Lafleur, va fi înmînată noii campioane a lumii la fotbal, lumea superperformanței își va îngădui un timp de respirație. Pentru a putea intra, cu toate forțele adunate, într-o nouă serie a „mondialelor” - de lupte greco-romane și libere (Canada, în iulie), caiac-canoe (Danemarca, în august) scrimă (Turcia, în septembrie), tir (S.U.A., în septembrie) etc. etc.

viața internațională

O politică în spiritul răspunderii față de soarta păcii, față de interesele vitale ale popoarelor

În această seară, pe diferitele meridiane, locuitorii Terrei, oricare le-ar fi credințele și convingerile, deopotrivă tineri și vârstnici, adunați împreună cu cei ce le sînt dragi, cînesc un pahar spre cinstirea anului ce vine, îl închină un gând, o urare, un gând plin de speranțe. Dacă ar fi să sintetizăm, în câteva cuvinte, urarea sau năzuința cea mai fierbinte, nu încapem îndoielă că aceasta ar fi Pace, Progres, Sînt cuvinte care cuprind în ele cele mai scumpe deziderate ale tuturor popoarelor.

Și, cu sentimente de legitimă mîndrie și satisfacție, putem afirma că politica externă a partidului și guvernului nostru, dintr-o parte, și rezoluțiile fundamentale ale întregului popor român, răspunde totodată integral acestui deziderat major. Principialitatea și consecvența, spiritul năvalor și caracterul constructiv, realismul decurgînd din analiza riguroasă a proceselor și fenomenelor lumii contemporane, toate aceste trăsături fundamentale ale activității României socialiste pe arena mondială s-au intruchipat într-o prezentă mereu vie, într-o politică internațională dinamică, în politica neabătută pentru promovarea unui curs pașnic, pentru stîngerea focurilor de încordare și conflict, pentru asigurarea unui climat de securitate și cooperare, care să permită popoarelor să înainteze pe calea progresului material și a înfloririi spirituale.

Este o politică care ca fundament are, de granit, prietenia internațională, alianța și colaborarea strînsă, frățească, cu toate țările socialiste, alături de care zidim lumea cea nouă sub stindardul marxism-leninismului. Preocuparea neabătută pentru extinderea, adîncirea și multiplicarea raporturilor de prietenie și colaborare cu statele socialiste, fructele griii neabătute și eforturile pentru promovarea unității, pentru coeziunea mișcării comuniste și muncitorești internaționale formează o constantă indispensabilă a politicii externe a Partidului Comunist Român, a Republicii noastre socialiste.

Acastă s-a oglindit, în decursul anului care a trecut, în numeroase întâlniri și multilaterale la care au participat reprezentanții partidului și statului nostru, în schimbările de vizite la diferite niveluri, în promovarea unor variate forme de colaborare pe toate stadiile societății. Fructele griii neabătute și eforturile pentru promovarea unității, pentru coeziunea mișcării comuniste și muncitorești internaționale formează o constantă indispensabilă a politicii externe a Republicii noastre socialiste.

Acastă s-a oglindit, în decursul anului care a trecut, în numeroase întâlniri și multilaterale la care au participat reprezentanții partidului și statului nostru, în schimbările de vizite la diferite niveluri, în promovarea unor variate forme de colaborare pe toate stadiile societății. Fructele griii neabătute și eforturile pentru promovarea unității, pentru coeziunea mișcării comuniste și muncitorești internaționale formează o constantă indispensabilă a politicii externe a Republicii noastre socialiste.

Acastă s-a oglindit, în decursul anului care a trecut, în numeroase întâlniri și multilaterale la care au participat reprezentanții partidului și statului nostru, în schimbările de vizite la diferite niveluri, în promovarea unor variate forme de colaborare pe toate stadiile societății. Fructele griii neabătute și eforturile pentru promovarea unității, pentru coeziunea mișcării comuniste și muncitorești internaționale formează o constantă indispensabilă a politicii externe a Republicii noastre socialiste.

În legătură cu evoluția evenimentelor din Orientul Apropiat

● CONFERINȚA DE PRESĂ A SECRETARULUI GENERAL ADJUNCT AL O.N.U., RALPH BUNCHE

NEW YORK 30 (Agerpres). — Secretarul general adjunct al O.N.U., Ralph Bunche, și-a exprimat îngrijorarea, în cadrul unei conferințe de presă ținute la New York, față de evoluția evenimentelor din Orientul Apropiat. El a declarat că, din luna martie, în această regiune există o stare de „război activ”, care s-a intensificat de atunci, în special de-a lungul Canalului de Suez. „Aceasta înseamnă — a spus el — că încetarea războiului a fost înlocuită în întregime”, iar „incidentele zilnice produc o reacție în lanț”.

Ralph Bunche a apreciat însă drept „încurajător” faptul că cele patru mari puteri învecinate acum și găsescă mijloace unei soluții politice a conflictului din Orientul Apropiat și și-a exprimat speranța că ele vor reuși să formuleze o soluție viabilă care să ofere liniile directoare de acțiune lui Gunnar Jarring, reprezentantul personal al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat.

NEW YORK 30 (Agerpres). — La 1 ianuarie, cinci țări: Burundi, Nicaragua, Polonia, Sierra Leone și Siria vor prelua, pe timp de doi ani, mandate de membri nepermanenți al Consiliului de Securitate în locul Algeriei, Pakistanului, Paraguayului, Serbiei și Ungariei, ale căror mandate vor expira la aceeași dată.

Perspective ale economiei vest-germane

● APRECIERILE MINISTERULUI ECONOMIEI

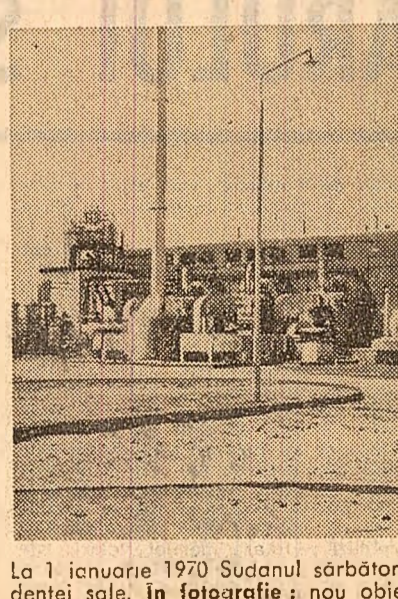
BONN 30 (Agerpres). — Ministerul vest-german al Economiei apreciază în ultimul său raport că economia Republicii Federale a Germaniei este supusă la o presiune a prețurilor și salariilor, ceea ce amenință stabilitatea valorii monedei. Potrivit raportului, în cursul următoarelor două săptămâni se vor lua măsuri de stabilizare, dar „evoluția ulterioară a conjuncturii va arăta dacă vor fi necesare măsuri suplimentare”. În opinia agenției France Presse, aceasta constituie o aluzie la majorarea impozitelor asupra veniturilor și salariilor pe care guvernul de la Bonn — pe baza noii legislații privind stabilizarea economiei — le poate spori cu 10 la suta fără a consulta parlamentul.

O asemenea politică se lovește nu numai de împotrivirea sindicatelor, dar și de cea a elementelor liberale din coaliția guvernamentală. Astfel, ministrul de interne liberal, Hans Dietrich Genscher, afirma că speranțele de înfrângere a inflației sunt mici și că guvernul trebuie să se concentreze pe stabilizarea mărții vest-germane nu sint întemeiate.

U Thant, secretarul general al O.N.U., a sosit la Paris

Paris în seara zilei de luni, venind de la New York. În cursul zilei de marți, informează agenția France Presse, U Thant urmează să plece la Port Etienne, în Mauritania, pentru a-și începe turele oficiale într-o serie de țări din Africa Centrală. La sosirea la Paris, U Thant a declarat: „Am acordat mai mare interes întrevierilor pe care le voi avea cu conducătorii celor 10 state din Africa Occidentală. Convorbirile se vor axa, în principal, pe relațiile acestor țări cu Națiunile Unite. Sper totuși să examinez și interlocuții mei problema războiului din Nigeria”.

Sentința în procesul intentat lui Michael Rohan, acuzat că a incendiat moschea El Akha, în luna august a.c., a fost pronunțată marți de tribunalul din Ierusalim. Potrivit verdictului, acuzatul este considerat responsabil, el urmînd să fie internat într-o clinică de psihiatrie.

La 1 ianuarie 1970 Sudaunul sărbătorește al paisprezecelea an al independenței sale. În fotografie: nou obiectiv industrial dot de curînd în folosință în localitatea Babanar

UN INTERVIU AL MINISTRULUI DE EXTERNE AL R. D. VIETNAM

HANOI 30 (Agerpres). — Într-un interviu acordat unui corresponsent al agenției japoneze Kyodo, Nguyen Duy Trinh, vicepreședintele și Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe al R.D. Vietnam, s-a referit la conflictul cu S.U.A., precum și la problema prizonierilor de război. „Vietnamizarea” războiului, a spus el, înseamnă menținerea administrației marionetă de la Saigon și folosirea trupelor alocate în locul trupelor americane, în vederea continuării agresiunii în Vietnam. Inseamnă a-și face pe vietnamezi să se lupte între ei și a transforma războiul american, care era purtat pînă nu de mult în special cu trupe americane, într-un război american purtat cu trupele saigoneze. În continuare, Nguyen Duy Trinh s-a referit la declarația făcută de președintele Nixon, potrivit căreia „vietnamizarea” va fi continuată, indiferent ce se va întâmpla pe frontul negocierilor. În consecință, a arătat ministrul afacerilor externe al R.D. Vietnam, administrația americană a menținut o atitudine încăpățînată în negocierii și a încercat să reducă importanța conferinței cvadrupartite de la Paris. Înfrîngerile tot mai mari și greutățile pe care le întâmpină și fronturile pe care le luptă nu vor face decât să S.U.A. să prelungească războiul, și să încerce să reducă importanța conferinței cvadrupartite de la Paris. Înfrîngerile tot mai mari și greutățile pe care le luptă nu vor face decât să S.U.A. să prelungească războiul, și să încerce să reducă importanța conferinței cvadrupartite de la Paris. Înfrîngerile tot mai mari și greutățile pe care le luptă nu vor face decât să S.U.A. să prelungească războiul, și să încerce să reducă importanța conferinței cvadrupartite de la Paris.

CONFERINȚA CVADRIPARTITĂ ÎN PROBLEMA VIETNAMULUI

PARIS 30 (Agerpres). — La Centrul de conferințe internaționale din Paris a avut loc marți cea de-a 48-a ședință a Conferinței cvadrupartite în problema Vietnamului. Luînd cuvîntul în cadrul reuniunii, adjunctii șefilor delegațiilor R.D. Vietnam și Guvernului Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de sud, respectiv Ha Van Lau și Dinh Ba Thi, au făcut un bilanț al dezbaterilor. Ei au subliniat că lipsa unor rezultate satisfăcătoare se datorează administrației americane, care refuză să ia în considerare propunerile juste făcute de cele două delegații și în primul rînd retragerea necondiționată a trupelor americane din Vietnamul de sud, precum și formarea unui guvern de coaliție provizoriu în Vietnamul de sud.

CYRUS EATON: „ESTE O UTOPIE SĂ SE CREDĂ ÎNTR-O VICTORIE MILITARĂ A S.U.A. ÎN VIETNAM”

CLEVELAND 30 (Agerpres). — După cum transmite agenția U.P.I., industriașul miliardar american Cyrus Eaton, întors de curînd dintr-o vizită făcută la Hanoi, a (fînt la 29 decembrie o conferință cu liderii din care a afirmat că a obținut indicații din partea liderilor nord-vietnamezi că războiul din Vietnam ar putea să înceteze în scurt timp dacă Statele Unite își retrage toate trupele. În acest sens, Eaton a sugerat retragerea mai întîi a 100.000 de soldați, în următoarele 60 de zile, iar restul trupelor în termen de 18 luni. În felul acesta, a spus Eaton, „negocierii S.U.A. cu Vietnamul de nord vor fi apoi mai ușoare”.

Cyrus Eaton a mai declarat în conferința sa de presă că „dacă președintele Nixon își ar putea convinge pe nord-vietnamezi că deorește întredăvăr să pună capăt războiului, toate detaliile unei asemenea reglementări, inclusiv problema prizonierilor, ar putea fi rezolvate de la o zi la alta, în condiții pe deplin satisfăcătoare”. Pînă în prezent, a remarcat el, „nord-vietnamezii s-au convins însă de contrariu”.

Industriașul american a mai afirmat că planul de „vietnamizare” nu ar fi de natură să pună capăt războiului. Dimpotrivă, „acesta este un plan ce-l perpetuează”. O asemenea politică se lovește nu numai de împotrivirea sindicatelor, dar și de cea a elementelor liberale din coaliția guvernamentală. Astfel, ministrul de interne liberal, Hans Dietrich Genscher, afirma că speranțele de înfrângere a inflației sunt mici și că guvernul trebuie să se concentreze pe stabilizarea mărții vest-germane nu sint întemeiate.

agențiile de presă transmit:

Prelungirea contractului de asistență tehnică în domeniul extracției și prospectării petrolului între România și Cuba pe anul 1970 a fost semnată la Havana. În baza contractului reinnoit, România va continua să acorde asistență tehnică și să trimită în Cuba ingineri, mîstri, sonderi, pentru punea în valoare a bogățiilor petrolifere ale țării. Documentul a fost semnat de Manuel Estefania, directorul întreprinderii cubaneze de import de utilaje, și de reprezentantul Agenției economice române la Havana.

Bulgaria are 8 472 000 de locuitori la finele anului 1969, a anunțat agenția B.T.A. În anul care s-a scurs, populația țării a sporit cu 68.000 de persoane. Natalitatea, care la sfîrșitul anului 1968 era de 16,9 la mie, a crescut la 17,2 la mie. Pentru prima dată în istoria Bulgariei, numărul locuitorilor din orașe a întrecut totalul populației sătești. Astfel, în prezent

populația urbană reprezintă 50,4 la suta din numărul locuitorilor Bulgariei.

Pablo Casals la 93 de ani. Pablo Casals, aflat în prezent în Portorico, și-a serbat cea de-a 93-a aniversare. Sănătos și în exelentă dispoziție, celebrul violoncelist și compozitor a început ziua cu obișnuita plimbare de-a lungul plajei și a încheiat-o cu un dîneș și un... concert.

Accidente de circulație. Constiul Național al Securității din Statele Unite a anunțat că, în perioada 25-27 decembrie, pe șoselele americane și-au pierdut viața în accidente rutiere 601 persoane. Pe de altă parte, potrivit unui bilanț incomplet, publicat la Paris de Ministerul de Interne al Franței, în timpul sărbătorilor de iarnă și-au pierdut viața, datorită accidentelor de circulație, 199 de persoane, iar 930 au fost rănite.

Largi cercuri de opinii publice, lideri politici și economiști din Mexic se pronunță împotriva discriminărilor comerciale promovate de Statele Unite față de produsele mexicane. În ultima vreme în această țară s-au înmulțit cererile de revizuire a acordurilor comerciale încheiate cu Washingtonul, lichidarea barierei vamale instituite de S.U.A. și de împotrivire față de imixtiunea sub orice formă a S.U.A. în treburile interne ale Mexicului. Informații apărute în presa mexicană arată că numeroase firme americane fac presiuni pentru reducerea prețurilor la mărfurile importate din Mexic, ceea ce provoacă sporierea deficitului balanței comerciale mexicane cu Statele Unite.

Programul cosmic al Uniunii Sovietice

● UN ARTICOL AL ACADEMICIANULUI B. PETROV

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Într-un articol publicat în ziarul „Pravda”, academicianul Boris Petrov a făcut o prezentare a programului cosmic sovietic. Experimentul comun al unor țări socialiste — lansarea sateliților artificiali ai pămîntului „Interkosmos-1” și „Interkosmos-2” — prevede înscrierea pe orbită și a altor aparate cosmice a-vînd la bord utilaj științific construit de oameni de știință din diferite țări, arată autorul articolului.

Totodată, a fost elaborat și se realizează de cîțiva ani programul de colaborare a Uniunii Sovietice cu Franța și cu alte cîteva țări în domeniul studiilor Cosmosului. Organizarea acestei colaborări face parte din programul sovietic de soluționare planificată și în etape a celor mai importante sarcini științifice și practice ale cosmonauticii.

Printre domeniile principale ale programului de cercetare cosmică științifică în viitorul apropiat, Petrov a menționat studiul în continuare a caracteristicilor spațiului circumterestru și interplanetar, a naturii fizice și provenienței Lunii, planetelor și Soarelui.

În articol se relevă că astfel de cercetări în vederea satisfacerii necesităților economiei naționale, cum ar fi perfecționarea telecomunicațiilor, meteorologiei, navigației, geodeziei, prospectivului geologic, mobilizarea unor resurse agricole

Navele plecate din portul Cherbourg observate lingă Insula Creta

CHERBOURG 30 (Agerpres). — Misterul celor cinci nave de război de fabricație franceză, care au părăsit în noaptea de 25 decembrie portul Cherbourg, începe să se limpezească. Depistate luni dimineața de un vas italian lîngă coasta occidentală a Siciliei, navele respective au fost reperate lîngă Insula Creta și, dacă vor urma întinerul presupus de majoritatea observatorilor, ele vor ajunge curînd într-un port israelian, poate chiar Haifa, unde sute de curioși, înarmați cu binoculii, le așteaptă pe țîrm. Se anunță că navele sint escortate de un petrolier și două submarine israeliene.

Dacă din acest punct de vedere misterul s-a clarificat, semnele de întrebare continuă încă să persiste în ceea ce privește circumstanțele în care cele cinci nave de război au putut părăsi neîlburate portul francez. La Cherbourg se menționează, în acest sens, că actele vamale ale celor cinci nave erau în perfectă regulă, dar, în același timp, ele nu posedau o serie de documente necesare de navigație, diverse certificate de control în ceea ce privește echipamentul radio, echipamentul de salvare și cel de salvare), pe care în prezent li s-a înmînată. În încheierea articolului, academicianul Petrov a spus: „În cercetarea spațiului cosmic, a Lunii și a altor corpuri cerești din sistemul solar, în Uniunea Sovietică se acordă în prezent o atenție excepțională aparatelor „automate”, scrie academicianul Petrov. În viitorul apropiat vor rămîne în mod practic singurul mijloc de studiere științifică a „Cosmosului îndepărtat” și programul de studii cosmice sovietic. Navele plecate au drept principiu obișnuit și principalul circumterestru, scopul lor nu este exclusiv de cercetare științifică, ci și de studiere a mijloacelor de studiere științifică în viitorul apropiat, Petrov a menționat studiul în continuare a caracteristicilor spațiului circumterestru și interplanetar, a naturii fizice și provenienței Lunii, planetelor și Soarelui.

Pe de altă parte, la Panama, G.A. Galindo, o oficialitate a companiei „Fabrega and Fabrega”, a declarat că societatea „Starboat Oil Company” care a achiziționat cele cinci nave, este o filială a acestei firme specializate în construcții și reparări de nave, conform agenției U.P.I. G.A. Galindo a precizat că „Starboat Oil Company” a fost înființată la 5 noiembrie a.c.

Consiliul de Miniștri al Algeriei a adoptat bugetul de investiții pe 1970 — primul an al planului de patru ani — fixîndu-l la 6,5 miliarde dinari. Suma este superioară celei din 1969, cînd s-a înregistrat o dublare a fondurilor de investiții față de 1968. Cele mai importante investiții vor fi realizate în industrie, urmate de cele din agricultură și învățămînt.

Peste 15 000 de persoane, reprezentînd opoziția democratică din Portugalia, au semnat un memoriu în care se cere premierului Marcello Caetano amnistierea totală a deținuților politici și libertatea de repatriere a exilaților politici.

Ceremonia de reinvestire a președintelui Filipinelor, Ferdinand Marcos, cu un nou mandat pe termen de patru ani, a avut loc marți la Manila. După cum se știe, Marcos este cel dintîi președinte filipinez care a obținut în urma alegerilor un nou mandat de șef al statului.

Largi cercuri de opinii publice, lideri politici și economiști din Mexic se pronunță împotriva discriminărilor comerciale promovate de Statele Unite față de produsele mexicane. În ultima vreme în această țară s-au înmulțit cererile de revizuire a acordurilor comerciale încheiate cu Washingtonul, lichidarea barierei vamale instituite de S.U.A. și de împotrivire față de imixtiunea sub orice formă a S.U.A. în treburile interne ale Mexicului. Informații apărute în presa mexicană arată că numeroase firme americane fac presiuni pentru reducerea prețurilor la mărfurile importate din Mexic, ceea ce provoacă sporierea deficitului balanței comerciale mexicane cu Statele Unite.

Președintele S.U.A., Richard Nixon, l-a primit luni la Casa Albă pe Gerard Smith, conducătorul delegației Statelor Unite la recentele convorbiri preliminare sovieto-americane de Helsinki în problema limitării cursurilor nucleare strategice. Smith a prezentat un raport președintelui Nixon despre rezultatele schimbului de opinii dintre reprezentanții S.U.A. și U.R.S.S. și învățămînt.

Avionul companiei române de transporturi aeriene TAROM, „YR-1MK”, care întreprinde în prezent cel mai lung raid al aviației noastre pe o distanță de 47 000 km, a sosit luni la Ciudad de Mexico. Aparatul, la bordul căruia se află un grup de turiști, a făcut pînă acum escale, printre altele, la Karachi, Delhi, Rangoon, Bangkok, Tokio, Honolulu. El a realizat traversarea Oceanului Pacific, urmînd ca în drumul de înapoi spre Europa să traverseze Oceanul Atlantic.

VARSOVIA 30 — Corespondentul Agerpres, I. Dumitrescu, transmite: Cu prilejul aniversării a 22 de ani de la proclamarea Republicii, Ambasada României la Varșovia a oferit în dar bibliotecii Universității din capitala poloneză circa 600 de volume de literatură beletristică, politică, economică, tehnică și științifică. Au fost prezente Z. Rybicki, rectorul Universității din Varșovia, și Tiberiu Petrescu, ambasadorul României.